

www.inapply.com

و دهنه کند به بخور مذکور و بخور را قطع نکند که ظاهر شوند بران باید با چهار
 صورت باید هر یکی ایستد پیش خوان خود هر گاه می که بدنی ایشان را بگشاید
 ایستاده روی بگردان و نظر مکن بسوی ایشان و بسوی دنیا
 غشوش ماهدانش او ملیاش رنیدوناش
 رنیدوناش بنحیلاش مهریوش
 حرمانیش مبعراش فردانوش درومالیش
 ابروایش بهلمو و مویوش هرگاه که از طعام حظ خود را
 بگیرند و بوی کنند و بخورند از آن طعام چیزی را که دوست دارند سخن
 گوید ترار و طاعت ایشان بسمع و طاعت و در آن ساعت از تو عهد
 می خواهند عهد ایشان را بدی بعد از آن ایشان باز گردند و طال این
 باشد که داده باشند قوتها؛ غالب قاهر خود را بتو و بعد از آن بگیر از آن طعام
 و بده هر کسی که تو میخواهی و زنا نرآمده پس هر گاه می که خواهی استعانت
 بایشان در علمهایی که ایشان مستولی اند هر کدامی خواهی از این ارواح
 بیند از آن بخور کمتر رانش اگر خواهی استعانت بهم ایشان بکوی
 دنیدا غشوش زبیدوناش صرمارانیش درومالیش

بعفونافاشی مندر یوش ماطیقوش ایها العلویون
 الحکماء القاهرون المنتقمون احضرونی واعینونی بعد از آن هر
 چیزی را که میخواهی نام آن چیز را بگوئی از برکت عسا که و تسلیم عذاب
 بر اهل مدینه یا بر عسکر ما آوردن با موال عظام یا طعام یا شراب یا هر چه خواهی
 نام آن چیز را بگوئی بدستی و راستی آن چیزی را موجودی کنند زودتر از
 طرف العین و اگر میخواهی یکی از اینها را برای محل خاص نام آنرا بشاکی
 و بعد از آن نام وی بگوئی لغفوناش سندریوش
 ماطولش حاضر کنیدی پس فلانرا و فلانرا بپارید بر سر فلانرا و
 فلانرا و نام آن محل را بگوئی بایشان که بدان قادر اند بدستی که او می آرد
 بر تو زودتر از چشم زدن بعد از آن در هر ماهی طعمانی بنه بر صفت مذکور
 و اگر خواهی که هر یکی را شهاب جوانی نام آن یکی را بخوان و خوان و بر اندر آن
 وجه مذکور بعد از آن دعوت کسی و نام و بر آکوی و بخوان آن کلمات را
 در آخر این اسم که ذکر کردیم اگر دعوت از برای دینداغوش بگوئی
 دینداغوش معرانیش تا با آخر کلمات اگر دعوت از برای درو مالیش بود و مالیش
 ملیاریش تا آخر کلمات بعد از آن بگوئی دینداغوش هر مالیش

هند و نایش مردی باش عا در روش مهر و نوش
 هموریش ند میانیش دل رواش اولی نایش برستی
 در آتی که بساعت نکر در که حاضر شود و زود پیش خوان خود نهند
 بر روی بگردان از وی تا آن غایت که قضا کند حاجت خود را از آن
 طعام بعد از آن سخن می گوید بطلب کسی حاجت خود را بخواه از وی
 بر آنسان یا بلا یا عذاب اگر دعوت دیند و نایش بود بخواه از وی
 هر چیزی که از محتاج دنیا مال و زر و نقره و هر چه خواهی فی الحال حاضر
 کنند و اگر دعوت حرما را نیش بود بخواه از وی قتال قوم و نیت
 عسکر در حال همچنان کند که میخواهی و اگر دعوت درو مالیش بود خواه
 که ترانگاه دارد از همه آفتها و بلاها، بلاد و عسکر ترانگاه دارد در حال و ترانگاه
 خواهی که دعوت این بکنی بیدار از دشمنی اندکی در آتش و نام ببر
 بگوی و بعد از آن بخوان بچند نفاش مندر روش ماطیر روش
 احضر عندی فی هذه الساعة چون حاضر شود بگوی آنچه میخواهی
 همین دم بکنند و اجابت کند و بعد از دعوتها هر چه فرمائی کند و الله اعلم

پایان تشنیه عنیه

این کلام مجربست و معلوم و معروفست بدانکه عینه ملک است بهزار
 بار هزار بار باند برادر پودری و ای علمها بدین کلام بتوان کردن اما
 اندرین تنجیم اول باید که سه روز روزه داری و روز اول که روزه گزینی ^{بصحرای م}
 و کلی که مورچگان از مورچه خانه بیرون آورده باشند بگیر و پیاز و پنیر
 و ازوی مندل به ازوز عفران و خلوف بروی باشی تا خوش بوی
 شود و بخت و یک خط بکش و بر هر خطی یکبار این عزیت را بخوان و
 تنجی بولاد با سوری غروب و در شب در حیان مندل نوی و در
 شب مرغی قربانی کن و صد بار این کلام را بخوانی و بیرون آئی چون شب
 سپید شود غسل کن و جامه پاک بپوش و خود را خوش بوی کن و مندره را هم
 خوش بوی کن و در حیان مندل شو و عجمان روزه دار باشی از بسی
 نماز خفتن عزیت آغاز کن و شب این هر سه مرغ قربان کرده را با دوز
 بر خط اولین بر سر چوب در بر خطی یک چراغندان نهی یعنی بخت و یک
 چراغ و مشک و زعفران و عنبر و عود و مسط و بلبل و کرکوبوی
 خوش بر آتش افکن و از درون مشط جفت بخویند بنویسی بر هر یک
 دگر بر خط از درون بر سنی آویزی و چون صد بار این عزیت را

بخوانی با آواز بلند و حرکتی بولاد بروی خاتمی نوشته ما فایده بولادی روی مهر
 باشد بر مثال مورچگان و زمین چنبد که کبر و هول و فرغی در تو پیدا
 و مندل ز بروز بر شدن کبر و از هر جانب میل کردن آغاز کند و ترا چنان
 نماید که بر موج آبی گاه بر آسمان بر می سوزی و گاه بر زیر آب حر روی چشم
 پیش خود گیر و دل بخواندن دار و حکم بر جای می باشی و دهنه می سوزد
 پس چندانکه مار ارقم پیاید کار د از عینه پیری در از سوی بر سر می نشسته
 و راستی در دست گرفته و پیش خط تو بایستد و بانگ زند بهول و بخروشد
 سخت و آتش در روی تو بدمد چنانکه هم جهان بر آتش نماید دل قوی
 دار و مترس و مندل استوار داری و دهنه می سوزد پس برسد که صبح بخوابی
 بگوی طاعت تو میخواهم و ابا بت عینه گوید طاعت آوردن و باره است
 فی یارک کبریا در خط اندازد بروی نقش کرده چنین

لا اله الا الله محمد و آله و سلم

و این نقش کرده را که وی بتودهد پیش خود بند و سوزن بولاد در روی تو
 برو بگوی که حضور عینه خواهم تا سوزیدن گیر و تو دست از دهنه خفتن

۹۱ و نزع غودن کبریا

باز مدار و دل بعزیت خواندن دار ساعتی تا عینید بیدار آید برهنه بکشد
 و صوی او زرد بود و بای او چون بای مرغ و دم چون دم طاووس و اندام
 دیگر چون اندام زنان برهنه باشد پس تورود تور و خروس سفید و بانه
 کن و از خط بیرون انداز و عزیت طاعت و احابت بخوان پس باز برسد
 چه میخواهی تو بگوی فلان حاجت میخواهم کوید روا کنم بگوی این سرک از حال
 خود بگردان اگر سبز میز زرد شود و اگر زرد باشد لعل شود و این احابت بود
 هر چه از وی خواهی بکنند از خیر و ضایر آگاه کند و هر چه خواهی پیار و اگر تسلیط
 خواهی بدهد و اگر حضور خواهی پیار و اگر برین عمل خواهی معونت کند و
 بعد از آن اگر عمل خواهی باره خاک سیاه و ام بدهد که نگاه داری هرگاه خواهی
 که عمل کنی باره از آن خاک بر روی آب افکن در حال بنوع عینه حاضر شوند
 در آنجی فرمائی بکنند و در هرگاه که خواهی فوت و یاری دهند و بکنند از عودت
 و محبت و هیچ تسلیط و حضور و بیان و محروم و وسوسه و عودت و محبت
 و حل و صرع و بیدار و محار و مسلط کن بر هر چه خواهی و هر کوزه که خواهی بکنند
 و بیارند عزیمتی که بر خطهای مذکور نویسی اینست
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَیْکُمْ جَا عَزْمٌ بِهٖ سَلَامٌ

www.paydownload.ir

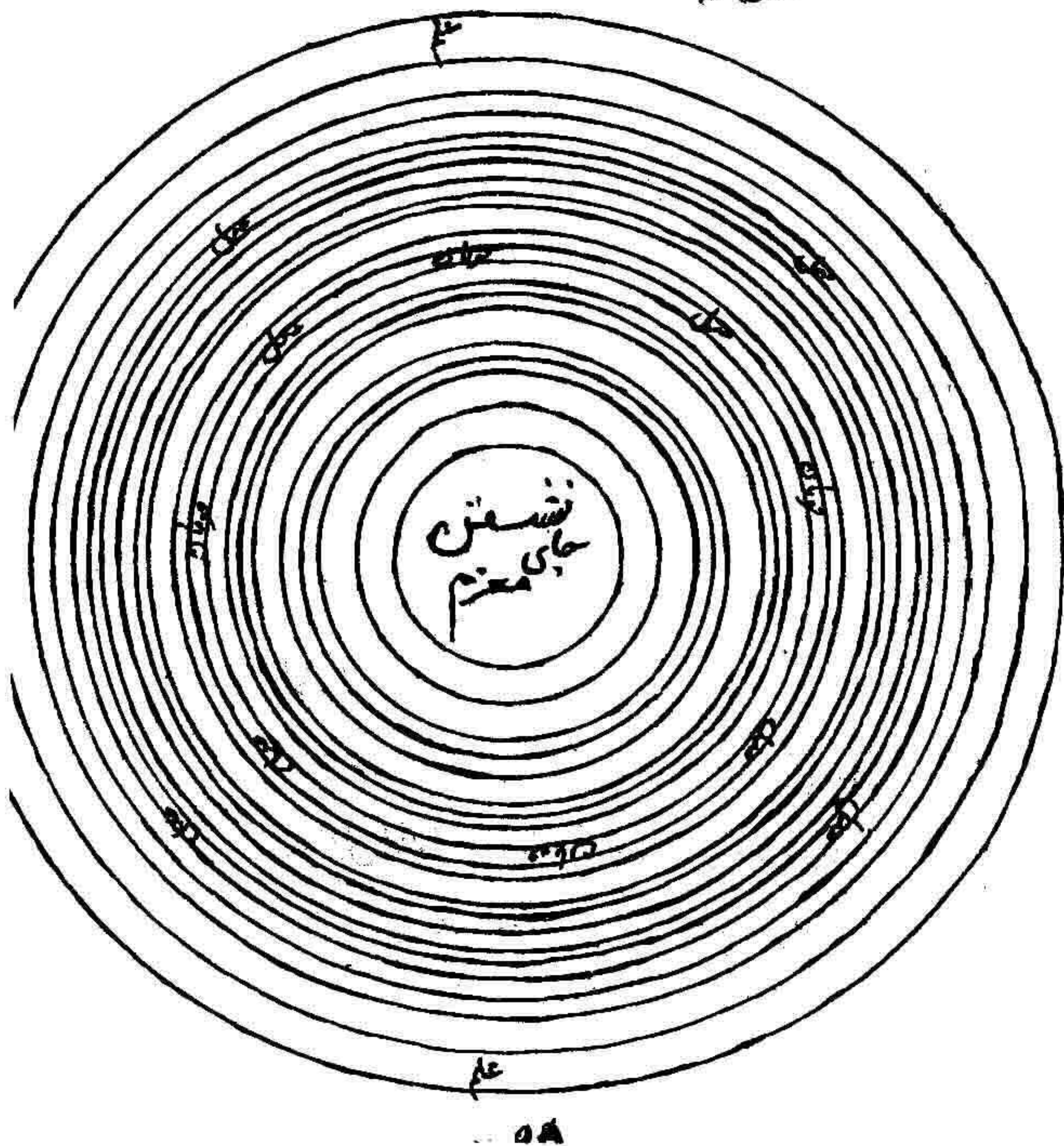
بوسواس فلان بن فلان هیهو هیهو هیهو
 حذر ساهمه هوهر به هیه هیا حیا
 سره کل هو هیه وعزتی که بر تعویذ از بهر علم
 باید نوشتن اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِا
 لَلّٰهِ وَبِعِزَّةِ اللّٰهِ وَالْجَبْرِوتِ لِلّٰهِ وَالْکِبَرِیَّاءِ لِلّٰهِ اللّٰهُ طَارِزُنَا
 وَوَلَّيْنَا وَحَافِظُنَا اللّٰهُ مَعِیْنِی وَنَاصِرِی فِی عِیْنِی وَشَمَالِی
 وَخَلْفِی وَقُدْرَانِی وَفَوْقِی وَتَحْتِی سِیْرَ النَّبُوَّةِ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
 وَآلِهِ وَجَلَّلْنَا مِنْ بَیْنِ اَیْلِ یَلْمِ سَدَّ اَوْ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدَّ اَوْ
 غَشِیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ اِلَّا اِلَى اللّٰهِ تَصِیْرُ الْاُمُورِ بِاَنْعَمِ
 الْمَوْلٰی وَنَعْمَ التَّصِیْرُ یَا اللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا حَیُّ یَا
 قَیُّوْمُ یَا اَزْوَیَّ صَبَاحُوتِ اَیْلِ یَغْشَیْ یَا مَعِیْرُ نَوَیْبِ
 یَا مُوَسِّطِیْ یَا اَحْکَمَ الْحَاکِمِیْنَ انْقِشَ حَرْبُهُ یَنْسِتْ

لا اله الا الله محمد رسول الله

لسططه حیا لسططه حیا الحق یهبطا

سبحسبحهم کسبوا احوالی یا عینه بحق الالحق و
 لشیاطین صورت عینم اینست در وقت رویت علم

منک عید

تسخیر نوع دیگر

اگر خواهی که پریان را حاضر کنی و از ایشان چیزی بخواهی و مقصود بایمانی و
 هر که خواهی هر از دور بپارند و پیش تو حاضر کنند باید که مندرج بالا را و
 خط بکشی پس کار و وقت کار در فردی هر هر خطی و میان هر خط باید که
 سه کز در آن کجای بود پس خط مریم بساز از سپیدانچر خسته زرد
 نمک سیاه انیسون طلق تخم بنک بشک بزمج
 در کاس آب ناریسده افکند و دهنه میسوز و بوقت جبر اعدا ^{عنه} سبزه
 نغز بر کند و برافروزد و بر پلتنها بنویسد بشک فرعون و روی جراح
 سوی خانه انگس کند و کار بولاد بگیرد و بروی بنویسد و پیش خود بزرگ
 فرو برد و غنیمت بری خواند و جوی پا آهن و یا بولاد در دست گیرد و شب
 هفتاد بار بخواند و بس در میان مندرج بخسپد تا روز پسیم شب طهارت
 پاک کند و جامه پاک در بر شود و در میان مندرج هفتاد بار بخواند عزیمت نماید
 حاضر آیند و اگر حاضر نیابند سوره قل او حی بخوان تا آخر پیشک حاضر آیند
 پریان مغربی قومی که ایشانرا نزد خوش شاه گویند و بانگ بر زنند و کاهای
 عظیم کنند و آتش و آب بتورسانند مگر تا نترسی و زمین را میرزانند خوششان را

نگاه داری و جسم فراز کنی و دل بخوندن داری و خشم میوزی و در نیل
نگاه نکنی و حکم بر جای می باشی پس چون خواهش کردن گیرند کافدی بر
گیر و بروی صورت بکن برین گونه و این رقیه بدان صورت بنویس این

عزیزت بخوان بران صورت بدم و عزیزت اینست
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَعَزِّمْ بِهِ مَلْعُونٌ أَيُّهَا اللَّهُ نَهَشُ بِحَقِّ مُلْكِ الرَّحْمِ
بِحَقِّ هَذِهِ الْعَزِيَّةِ أَجِيبْنِي فَلَا تَنْبِتْ فَلَانَهُ أَطِيعُهُ مُطِيعُهُ طَائِعٌ بِحَقِّ
أَصْفِ بْنِ بَرْخِصَاوَنَ وَتَحْمُودَ لَقْتِيَا وَزَانُوحَ زَحِيَّا وَبِحَقِّ كَلِمَاتِ النَّجْوَى وَاتَّزَكِ الطَّارِقِ
وَبِحَقِّ طَهْ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشِيءَ وَبِحَقِّ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ إِنْ كَانَ
يَهُودِيًّا وَبِحَقِّ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ إِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا وَجَابِلِيا وَه
اوه اوه لا يابوه سُبُوحٌ اَهْشَبُوحٌ سَادُ مَشْطُوحٌ كَلَامُ
لَحْجِ السَّاءِ السَّاءِ السَّاءِ بُونَ عَزِيَّتِ رَأْتَامِ كَنِ صَوْتِ غُرُوبِ بَرْخِ
بگوی که اکنون سه تن از شما فلان را پیش من پیارید و این عزیز را بخوان در
حال سه تن بروند و باقی بمانند و عزیزت اینست
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَبِأَعَزِّمْ بِحَقِّ طَابَ طَابَ مَرَا بِسْمِ اللَّهِ جَلَّتْ
جَلَّتْ بِكَلِمَاتِي كَلِمَاتِ الثَّامِ ثَلَاثَةٌ مِنْكُمْ سَبْعٌ حُلُ سَوْنَدُ وَتَوَاجَّحْنَا
۹۱۷

عزیمت راجی خوان ایشان بیارند آن چهر را کفی خواهی و اگر تسلیم
 خواهی از ایشان قوی را بر کار بدانکه تو خواهی بوسواسی و بغض
 و محرومیت و اگر خواهی که ضایر با احوال رفته و هر چه خواهی از آگاه
 کنند از جمله علوم و شیخ و رقیه و پنهانی یا ترادانا کنند اول از خدمت
 سوختن باید که دست نداری و باید که عزیمت را درست خوانی و بر
 نباشی و چون با حاجت رسیدی در میان مندره بیاشی تا روز
 عزیمت که بیرون مندره نویسی **عزیمت علیکم یا**
لله الحزین الحزین الکثیر الا عظیم العظیم و علی زخرف طور سینا
توق القلم و غشی بن بیع السموات و الارض اهیا شرا حیا
 ازونی اصبا و ت ایل شدی ایل علیون و بحق توریث قالا
 نجل و الذبور و الفرقان و بحق العظیم السنادق المستقیم
 عزیمتها که در بلیتها نوشته شود **عزیمت علیکم یا**
 بناد بار بخوانی **بسم الله الرحمن الرحیم عزیمت علیکم یا**
عزیمت به موسی علی السلام و زوال القرنین و شیث و هابیل و یونس و بحق
القوی و القوی و الطعن و بحق الانجیل و التوریت و الذبور و الفرقان

اشرار
 از و نای صباوت

محمد صلی الله علیه و آله و سلم این کان مشرقیاً فاحضرتی و این کان مغربیاً فاحضرتی
 من ذکر و انشی اکا هل شیطیم و شیطان مرید و عاتق شدید
 کلمات الثنات یا یهود و یا نور و یا بور و یا سمحطینا نعینا
 عایقاً بعینا بوم و خ بور و خ عاج ساج بحق انجیل عیسی الشمر
 طریح مسطر هیچ مسطریح بحق یا بور و کاه مشطسیا
 طاب طاب مریم بحق زبور داود علیه السلام یا سقیثا نعینا
 تلثنا سطعینا مور و ثا غیر هیچ مسطریح یا خالق البرکة
 بحق صخیف و المنان الهندیلة احنده محمد برهی داری
 سحر ارمن هی یکهی سکالی سسونده پیونده اکی کلنده
 اهنکر تهنکر سد لش جالس هیه هیه کدار ککنی ملکه
 بهی اهار کردی ماحره تبلسی سبیس سوری نیلوهش هریرکوش
 جرحر بحق قرآن العظیم یا قومنا اجیبونی داعی الله و آمنوا به
 نغفرکم من ذنوبکم و نجکم من عذاب الیم ایها الشیطا الرجیم و
 جیبی شدید کلماتها ازونی اصبا و ث جبار خالق صبی قیوم
 بار شدید ملکاً عبثاً العزیمیه هتار بار این مزیت را بخواند

۹۹. هور و سورانه را

و از تسلط و تهمین محبت و مودت و صل و عقدا و پیاید و اگر بنوبه بر کاغذ و سیا
 دوستی کند و افزایش محبت را و اگر بنوبه به نیل خام و در زیر خست سفید از فرو برد
 نشنی کند و اگر بنوبه سی و در چتری و یا در حقه کنی و در زیر کپن فلان کرم فرو بری خود
 هلاکت باشد و اگر بر باره جام انکس بنوبه سی و زیر دست ظاهر کنی و در سراج
 یا در زیر زمین کنی خواب انکس بفغان خدای تعالی بسند شود البته و خوابش بانه
 و نه بروز خسته نه بشتب و اگر بنوبه سی و بر سبب عیش که زعفران بشوی و بدیانه
 و محنون و بیمار دمی شود و اگر طاس سر آتش کنی و بدان بخوانی بیان
 سارم معلوم گردد و برود تا آنجا که دزد باشد و اگر این طلسم را بخوانی
 هر که اصرع افند و بدی و عمارت بیسا، لون بر بخوانی هر آینه بیفند ^{مستند}
 بگوید که چندی باید کرد الحمد لله بخواند و بدو هر چه خواهد هر چه گوید بیازماید
 نماید بد آید و در شب باید خواند و پاک بودن تا عمل است لغت و شیطان نامور
 شوند و الله اعلم بالصواب **الفصل فی بیان الحقیقت**
 الحقیقه اگر خواهی که یکی را از عشق خود بی قرار و بی آرام گردانی چنانکه
 بکلی غم نباشد و آرام نیابد و اگر در بند آه نیست بود تواند که بیاید الله بیاید تا ترا
 نه بیند قرار بگیرد بنوبه سی و طلسم را بروز رهنده و در وقت نوشتن باید که شمشیر

نظری کند پس بابتلیت علی باید که زهره البته نزدیک بود به پیش
 خود و اگر در رُف بود بغایت خوب بار و بی نظیر بود بنویسی این آیه را
 در عنقان و بخت کبوتر پس بر حریر سپید و بعد از نوشتن بروی بخور کن مقل
 از دق عود قحای مشک از فرنا خود یوز وقت بر کس و گاه
 زان اینها ببار باید که بود این جمله را بگوید و با هم بر آید و با کثیرا عین کند
 فکوها سازد و در وقت حاجت بر آید از آن میوز و عزیت و نهش
 پست یکبار بروی بخوان و آن حریر را در سج و در دست تخم مرغ خنده
 بکن و باره روغن زرد در آنجا کن و باره نقطه سپید را آنجا کن و هر دو یک پل
 سفید پار و بر هر پل این آیه را بخوان یکبار بسم الله الرحمن الرحیم
 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمَوْتِ
 رَؤُفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ و سر این تخم مرغ را بوم سپید کرد و در آن و نام و نام
 وقتی که آن حدیر را می نویسی نام خود و نام وی و نام مادر وی را بنویسی
 او را که محبوب است پس از نام خود باید نوشتن و در حله حبیب است این شرط است
 البته و بعد از آن این تخم مرغ را در کل سرخ بکیر و در آتش انداز تا سه باره روز

در آتش بزم و اگر از شبانه روز بگذرد الله هم هلاکتش و زنده باز نکند ای که
آن مرتبه بر و این عظیم جرم است فصل در اعجوبه در دیگر
از علمای حرب عبد الله جلال حسب بنویس این ظلم را اگر خواهی
که یکی را از خویش خود بی آرام کنی چنانکه اگر ترانه بپندد بپواند کرد و طاهها بر خود
بدر و هیچ گونه قرار نباید تا ترانه بپندد و این به قرار ای او تا یک سال بماند
اگر این کسی را نه بپندد پیاری یکی پاره سفال آب بار سیده در وقتی که قرار
با زهره تغلیث بود و زهره در خانه خود مستولی بود این ظلم را بکشک
وزعفران و مداد و شکر بنویس و بعد از نوشتن که بنام خود و بنام
انکس نویسد یا نشی بروی بخور کن عینک شمشاد پوست نارنج و گل
کنلاب و کنک دریا اوزان برابر باید که بود و بعد از آنکه بخور
تمام شود آن سفال را در آتش بکشید و نوزده بار سوره قل او می خواند
و نام انکس را یاد کند اگر انکس در بند آهین بود جمله بندایش بکشد
و فی الحال حاضر شود البته و این از عجایب است و ظلم منیت
أَمِنْ أَخْرَانِ نَمَحْهَا وَ بَصَرَهَا وَ حَقِّ فُلَانِ نَبِت فُلَانِ عَلَى
حَب فُلَانِ بِن فُلَانِ عَجَل عَجَل السَّاءُ السَّاءُ الْوَحَا الْوَحَا

نه که از جوت کند بود
در پیش آتش

طلمس طاع اطاع طاع

حسب نوع دیگر خواهی که یکی را دوست خود کردانی ضایع اگر
در پیش پیده بزم و جماع عالم بزم و دوی کواهی در هند چنان کردانی
بکلی خط بی تو آرام نیاید و بزم پرده های زهد و دوی خود را از عشق تو بر خود بدر
نبویس این طلمس را در اول روز آدینه یعنی در ساعت زهره و البته باید که زهره
ما عطارد یا با قمر تثلیث باشد و زهره در چشم درجه میزان بود و در وقت
آهوی شک و بیداد و شک و شیر بر سرخ و چون نوشته شود بخورد کسی روی کند به
فلک دوی سندروس پوست خشنماش کافور طلق اوزان
این هم برابر چون بخور کرده شود آن نوشته را در سج و در موم کبر و غسل کن
و بر بازوی راست خود بابریشم بزن بزم و در پیش انگش بر و چشم فرابر
زمین را رتا چشم دوی بر تو افتد مقصود بر آید و اگر نتوانی دیدن او را و شوا
پس او رفتن این نوشته شده را در موم کبر و در چراغدان بزن و بر زرد
رغن زیت بار و غن کل و روشن کن این چراغ را بخور میوز و پنی چراغ را
سوی خانه او بکن و بمان تا تمام شود حقا که بهم بود که دیوانه شود و اگر شب

خین کنی ہلاک کر دو این عمل را بحرام نشاید کرد و طلبش است
محرما و حرمہا ان تنزی لعموم صلاح و یا حوالہ

يا املاه وباعاساه وباعسياه وباه واه
اخلاخلخ | ا الخاخالط

[illegible]

الحسب نوع دیگر اگر ضاهر که یکی را معجزه کرد و آچنانکه لحظه بی نور قرار
عده ۱

نیاید بپار یکی هر رسید و روی بنویس شبک و مداد در ساعتی که زهره
 با عطار در مقدار بود و زهره در چهارم درجه میزان ^{یا در تثلیث}
 بود با عطار و و نام خود را و نام مادر خود را و نام و پیرا و نام مادر
 و پیرا در آن بلیته بنویس و بعد از آن بلیته را در سجده و در حراغه
 بنویس و میوز بر و غن کل و در وقت سوختن عود دهند ^{بنویس}
 اصفهانی کلانار و عنبر بخور کن و بینی جراحان را بطرف خانه
 او کن اللهم دیوانه شود و هم هلاکت ^{بنویس} نوشتنی است

۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

نوع دیگر در حرام اگر خواهی که در میان و کسی
 افکنی چنانکه از عشو یکدیگر خوابان نیاید بنویس شبک و زعفران
 و عود خام و کلاب در ساعتی که زهره را با قر تثلیث بود و قمر در
 درجه ثور بود و زهره سنولی بود بر پوست هر یک بر ورق کاغذ
 خطائی و در وقت نوشتن عود و شکر انگشت بر عقل ازرق
 و کند رسید و چون نوشته شود بر آتش نهند تا بسوزد انگسان

نیاید و تا تو تکسائی خواب کردن نتواند و دیوانه شود بسیار یکی چهار مغز
 شش پهلوی و تهی کن اندرونش را و بسیار یکی پارچه حریر سپید و بخور کن بر
 ناضد و بو عکس شام و خشنخاش و کلنار و مشک زرد و در
 حالت بخور کردن این طلسم را عکس و زعفران و عصاره بنویس بر آن حریر بعد
 از غار خفتن و ساعتی که زهره با مشتری مقابل کند و مشتری در خانه خود
 برونظر محسین باشد از ستارگان دیگر مرین دور او بعد از آنکه بگوید
 شود آن حریر را در اندرون چهار مغز کن و بسیار تار موی انگلیس و اگر
 آنرا نیاید تار ابریشم سپید و بروی یازده کره بزن و بر سر بری حیا
 کانه این آیه بخوان اعوذ بالله الشیطان الرجیم فان یکاد الذین
 کفروا لیزلقونک با بصار هم لما سمعوا الذکر و یعقرو
 لون اناءه لخنون و ما هو الا ذکر للعالمین و طهرت
 علیک هم فصل کلا مع عسل کحفلا
 عقدا السنوم دیگی اگر خواهر کسی را عقد النکاح کنی چنانکه در
 عشق تو خوابی نیاید و بیقرار و بی آرام گردد و شب و روز یک ساعت
 خواب نتواند کردن و اگر این عمل از نه روز بگذرد دیوانه شود بسیار کاغذ

بنام آنکس که تو خواهی و بیار کاغذ خطائی باور الطیر و بروی بنویس بر مشک
 و عصار و عنبر فام و در وقت نوشتن این بخورات را بسوز مقل ازرق
 ناضد یو و زفت و لبلاب و برک مورد و پیل سیاه و در وقت
 نوشتن باید که نظرت را بر دقرا با شترت و البته خود در ظرف خود بود و چون
 نوشته شود و بخورات کرده شود این نوشته را با برشم سرخ که بروی چهل و یک
 که زده باشی بر هر که می یکبار مقل یا ایها الکافرون خوانده باشی بان
 ابرشم در سج و در اندرون تن فلک و قفل را بنام آنکس بر بند خوایش
 بسته شود البته و نوشتنی اینست عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ لَمُتْ
 یس الفرس یا حوس حوم یوس یحق یعم یس یسطا یوس
 هسوس یحق ارعسا یوس هسطو یطسوس و طماحوج یحق یحارک
 و اساعه الخجل فصل فی ابواب البغضات
 اگر خواهی که در میان دو کس جدائی افکنی بنویس این حرفها را بعد از بر بست
 خربا خرکوش در روز یکشنبه اگر اول روز بود بپزود و چون می نویسی بخور کن
 مقل ازرق ناضد یو و زفت کند سیاه چون شوی آن نوشته را
 در بلائیم جام رغن کن تا عجایب بینی و نوشتنی اینست

باشی یا برشم
 بود ز هر کس

شام

11 2 1 2 1 9 2 1 9 2 9 2 ||||| |||||

1 79 11 10 11 9 2 11 10 12 11 10 1

Handwritten symbols: ∞ , \neq , a 2x2 grid, and a stylized symbol resembling ω .

مروست قلب فلان بنیت فلان بن فلان من فلان بنیت فلان یا صاحب الرحمن
سواسی با احساس و باید که در وقت نوشتن این عمل مرغ را باز صل
مقابلها باشد و این عمل را در ساعت مقابل باید کرد و هیچ نظر سعت
ساعت باید که نباشد تا مراد حاصل شود عمل دیگر نوع دیگر از
عبدالله صلال بیار باره تخنه حره شوئی و این چند حرفان تخنه
بنویس تا آب کا فور و حداد در وقتی که مرغ یا قهر

یا بازل مقابل باشد و در آن ساعت حریج در خانه خود بود یا در
اوج و قمر با بطر بود و بخور کس بر وی ناختن دیو و زفت و سندسوی
و تخم خرگوشی و آن نوشته را در کور کافران دفن کنی تا عجایب

وہم خروبا سانی والہ نوٹہ در در وراں ہاں ہاں
درونی کہ نوٹہ میشود اینست بھی ما کھن ۲۵۲ طے
۲۷۱ عہ لا کو مرید غلام بن فلانہ مل الکلی سور

طمسوح الساعه الوجاه العجل الوجاه

طريقه ديكر در بعض

اگر خواهی که در میان دو کس جدائی افکنی چنانکه تا آخر عمر یکدیگر را نبینند
پار پارۀ کفن مرده و این حرف را بران کفن بنویس و وقتی که خرج را بازل
مقابلۀ بود باقران بود و خرج در خانه خود بود و بروی خود کند از
زفت لیم کوشش خرج سر و پوست نار هلیله سیاه
و این را با آب کافور و عصاره باید نوشتی و این نوشته با کفن و کافور
و عصاره با یک کشیزد و میبوید و سر سورا استوار کند و اگر قارۀ
بود بهتر باشد و آن قارۀ را در پلاشتۀ محام دفن باید کرد و چنانکه
آب بر زیر او باشد و مقصود بر آید البته و نوشتنی نیست بر پیشانی و پستی

فرقت یا فلان بنیت فلان و بین فلان بن فلان
سلسله لا ولس بنیت با ولس اه اه

نوع دیگر اگر خواهی که شخصی را از مقام خود و از کار

آید البته و این عظم حُریت و نرستی ایمنست

سخ اسخ سخ نزل هكس سی سساخ
سخ سخ سه و ما سخ كسس عسا ح

113

هرگز آید نشود و هیچ کس دیگر بخیر از تو نتواند گذاردن بکش که سفند ماره را
 بر آورده او را و اختار و یکبار شود اندرون پرورش او بر روی کوه نبر
 و بر هر کوهی بخوان نمید قرنها نوشته شده را به او و حتی که قره عالی است
 و عطار در باب مشتری تناظر بود ما بنسبت بود مشتری در برج آتش بود
 اینم برج آتش بود بنویس این طلسم را بر حریر زرد بشک و مداد و زریق
 و بخور کن بروی میخانه و لبلا ب جلعونه بر کس و عکس را
 بوسه ناریخ انگاه آن روده و حریر را در قاروره بکس بر آن قارور
 بکل بویه استوار کن در تنگ آتش ده دهن کس چنانکه گاه گاه تنفس آتش
 بر وید اگر از این بگذرد هلاک گردد و کشنده این اگر بر سلمان کند کافر گردد
 اینست که صبح تلی صدام مسکله و طاکلمه
 ادنی اصاوب د حکمو با عقدت حو لیتة هذا المستی
 بحق هذه الاسماء العظام الالهی کنکورش هنکمو العجل العجل
 عقدت نفسا هذا المستی بحق طهو طیاتش نوع دیگر اگر
 خواهی که عقد الرجل کنی بکس نه ریمان کبود و شسته ریمان سرخ و شسته
 ریمان سیاه بر هر یکی یکبار بخوان معوذتین را و بهم بتاب بعد از آنکه نافه شود حبل

بیکار که بزنی و بر هر یک که می دیکار قل یا ایها الکافرون بخوان ریاضت که قمر را
 با عطار در تثلیث بود در پنج ساعت و سه دقیقه و نیم چون خوانده شود غرض
 بر وی کافور ریاحی و کندر سفید و قرویش سیاه و بعد از آن که بخور تمام
 بیاری که حریر سیاه یا ورق الطیر و بر وی نویسی یا در هر یک سیاه
 ریسمانها در پنج و در کوزه نفع یابد ریش کس سر آن را بیکر مکی حکمت و بعد از
 آن در جاشی رخن کس که تفتش آتش بوی دایم رسد اگر گرم شود بنیان ضایع و جل
 بسته شود و اگر بجوشد بوانه شود و اگر بوزر هلاک شود و طلسم است

ح ه ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک م ن س ع ف ق ک ح ط ی ک م ن س ع ف ق

ح ه ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک م ن س ع ف ق ک ح ط ی ک م ن س ع ف ق

ح ه ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک م ن س ع ف ق ک ح ط ی ک م ن س ع ف ق

ح ه ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک م ن س ع ف ق ک ح ط ی ک م ن س ع ف ق

بنام فلان بنت فلان بدوستی فلان بن فلان فصل در نقل
 بدن کردن کردن از شهری بشهری و این از عجایب است اگر خواهی که نقل بدن کنی از شهری
 بشهری و در حال باز بستی این قائم را بخت یابد بخوان بعد از نمازها و در بزمه
 مربع طولانی بران مثال که نوشته شود یکی بنام این شهر که در دست و دیگری بنام

ازمنا

از مقام و مطالبی که تعلق با مورد دنیاوی دارد این جمله ترا محصل کردند و جمله
که تعلق بآیات دنیاوی دارد ترا میسر شود در وقتی که آفتاب محل تحول کند
و قتل آمدن فراشترک میشود و در بعضی بلاد در سایر اوقات پیش از تحول محل
نیزی آید و این بر دو نوع می بود یکی نوع سیاه است که وی نمی تواند که بر دیوار
نشیند و باز بر دیوار که بای وی کوتاه است و نوع دیگر که شکم او و بعضی مواضع
او سفید است این که بعضی مواضع او سفید است همین کسی که او را دید کسی که
بر کوه باشد و اگر بر دیوار بر دوا کرد و وضعی بود که امکان حصول انگشت نبود
یعنی باین چند سالها که شده باشد که کسی در وی آتش نکرده بود و فی الحال که او را
دید بای رانش بر سر جاکه بود بر اندازد بای خودش خطی بکشد بکار دیبا بگری
و زمینی را بکاو و تا بیکد یکد و نیاره ازین نیز و بی کمتر ازین نیز در میان آن خاک
بدرستی بیرون آید باره انگشت بر آید برابر بسته یا نخودی یا خرد ترا از خود و البته
این بیرون آید چرا که قطعی است آن انگشت را بگیرد و بر سر دیبا خیزد و چهل روز بگذارد
در چشم کشد و در بین دست حیوانی بخورد و روزی دارد و شب افطار بخیزد و بانی کند
و هر روز چهل و یکبار سوره قل را و حی بخواند و هر شب دو رکعت نماز کند در رکعت اول
لا اله الا الله بخواند و سوره اذا وقعت را بار بخواند چون روز چهل و یکم شود جامه بپوشد

در بید و کوزه کبود در پشته و سراو پل سرخ در بید و حمام سیاه در سر بند و غسل
 بار و آن روز هفتاد و یکبار سوره قل اوحی بخواند چون غا زدیگر گشته
 تر شود غسل پاک کرده و روزه داشته بید بیرون رود که از بیرون آن ده با
 ده کاوی آینه باشد بر و پیشانی آن باده کا و البته پیش آهنگ آن کا و
 آن کاوی خواهد بود بر کردن آن کا و نظر کند و این اسم را بخواند
 یا شلیطع طوره سبحی یا بعد از خواندن چون نگاه کند بر کرد
 آن کور کی بند سیاه همچو قطران و جامهای وی سرخ باشد بر مثال خون و
 ناخسان وی زرد باشد بر مثال کهر یا و بر سر آن کلاه می طرح از غده سرخ خوان
 کلاه و در خشان بود تو بر و بنزد یکا می بندارد که ثواب را بی بینی چنانکه حرم
 دیگر نیند و در بر و است یا بیاز و این اسم را بخوان یا حی
 حین فی ریمو مة ملکہ و بقائہ و کلاه او را بگیر از سرا و
 و روان شود چنانکه وی در نخبه باند و این رئیس اهل خدمت و نام او
 طیطسوت است بعد از ساعتی از کردن کا و فرود آید و بنزد یکا نوبه
 او را تحقیق شود که صاحب شجر و بی سر خود در قدما تو بنده بگوید که ترا
 زین عمل و ازین فعل و ازین کار جی باید و غرض تو چیست اگر مالی باید بدارم
 و اگر جوایمی باید بدارم

و اگر نفسی باید هم حاضر گردانم و کرنی کلاه من بمن بده تا بروم این کس می کند
 و در خاطر خود این اسم که گفته را میخواند در حال برود و همان مقدار
 جواهری دارد که چشم آدمی چنان ماند و از وی شرمند شود و کلاه خود را
 خواهد و در غش کلاه خود این جوجه را بتو دهد زنهار قبول کنی و آن کلاه
 را با و ندی بگوئی که ما را بال و طاقت نیازی نیست و مال و طاقت طفیل است
 اکنون بظمت و بزرگی یکی خدای که ما را از تو نیازی نیست آنچه مقصود بود به
 بزرگی یکی خدای من یافتیم اکنون مرا با تو کار بست که بعد از چهار ماه و نه روز
 آن کار پایان کرده میشود تو برو و دیگر تصدیق مامده که ما بعون الله تعالی مقصود
 رسیدیم و چون این بگوئی از نظر غایب که در و این کلاه با تو ماند تا زنده باشی
 زنهار که بزن و معشوقه نمائی و زن و جنب برادر خود و پدر خود و فرزند خود
 و همباز خود و آنچه بدین ماند نیز نمائی و این سر را فاش نکنی تا مقصود بیایی
 و ایم بر مرکب مراد است و مقاصد مطالب طاعت خود را کتب باشی و بهای میدا
 برسی ان شاء الله تعالی عملی دیگر اگر خواهی که از امور دنیائی که
 تعلق بخیر و دخل دارد بی نیاز گری و جمله مقاصد مطالب دنیائی که تعلق
 باصل کردن دخل و خرج دارد و آری به باشی و اگر هر روز آن را هم را که غش

آن در هم رانند و محلول معینی است صد بار خنک کنی هر که خرابی رسیده باشد و مطلوب
 آنکس حاصل شده باشد و باز نیز دیک نو باید بسیار در وضع اخضر جوی درستی
 که با هم دیگر در مجامعت باشند و دهان های ایشان را بسوزنی که از نقره
 خام کرده باشند در ساعتی که تثلیث بود زهره را با قوی قرصالی از نظر
 های مخصوص باشد و زهره در شب ششم درجه میزان بود و دو شکم پیدا کنی از
 زردی از نقره و هر دو را نشان کنی نشانی که تودانی و در دهان هر دو وضع
 بنه و دهان های ایشان را با بر شیم سفید بدوز و برای شان سه شبانه روز
 روزه دار و ترک حیوانات بکن و غذائی که تعلق بحیوانی دارد نخور
 و مسوز و مپوش و مپس و این دو وضع را بیریگی را در پای درخت نارون
 در خاک کن و یکی را در پای درخت نارون دیگر که مقابل این درخت بود
 خاک کن هر روزی آبی در میان این دو درخت می نشیند و این بخور را
 می سوزد و در قماری مقل از روت عکس شاخ ناضد و بو
 کند و سبب مشک زرد کشید و اوزان این جمله برابر یکوب
 و با هم عجیب کنی در هر باز شستن نوزده کوی ازین می سوزد چون جلال
 بکروز تمام شود بکار و هر دو وضع را و دهان های ایشان را بکار و بلاد

بهار

کردانه و پادشاه روی زمین عجب داق

نوم الايام
ثلاث و اربع عشر رزى القعيد ٨٤٩

هر که خواند دعا طمع دارم

وہاب م ابراہیم حسین

155

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
 عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اما بعد نقلست از شیخ شهاب الدین
 مقتول که او فرمود که چهل اسم است از اسماء باری هم که هیچکس از بنی
 آدم نباشد که بدان محتاج نباشد و جمله ارواح و اجسام از ملائکه و جن
 و انس و نجوم و سیارات و اهل زمین و وحوش و طیور و هر چه خدای
 آفریده است همه فرمان بردار این اسماند و سحر او و شیخ شهاب الدین
 مذکور هرگز این اسماء از خود جدا نکردی و پیوسته در خواندن مواظبت
 نمودی و چندین عجایب و غرایب از قوت این اسماء بخلاق نمودی
 و از آن جمله فرموده است که هر کس در خواندن این اسماء مداومت
 نماید دل او چنان روشن شود که اسرار غیب بر او منکشف شود
 چنانکه از صفایر جمله مخلوقات خبر دهد و شرح این اسماء بسیار
 است اما مختصر گفته شد و بر هر اسمی علیحدہ شرحی گفته آید
 خاصیت اسم اول آنست که هر که خواهد که جزیریل پادشاه
 رود باید که هفتده بار برابر روی او بخواند و بر خود دعد بخواند
 خود را بوی نماید چون نظر پادشاه بر وی افتد محبت وی در دل
 پادشاه افتد اگر چه از او رنجیده باشد و از برای هر کس از بزرگان
 بهمین طریق بخواند و اگر امید بکسی دارد بخدمت احتیاج باید که

روز یکشنبه که نوبت افتاب است یا روز پنجشنبه بنیست آن مراد است
 و چهار بار بخواند بخوبی میسر گردد و اگر مطلوب با طالب سازد
 و سرکشی کند باید که طالب غسل کند و جامه پاک در بوشد و چهل
 و یکبار بر چیز خورده بخواند و بخورد مطلوب دهد مطیع و منقاد
 گردد و باید که باعتقاد درست و صدق صافی بخواند تا موثر
 افتد اسم اول اینست سبحانک لا اله الا انت یارب کل شیء و اول
 خاصیت اسم دوم آنست که اگر تنگ دست باشد و فقیر و در نظر
 مردم بی اعتبار باشد بیست روز هر روز بعد از نماز صبح پانزده
 بار بخواند در نظر مردم بزرگ شود و در رزق بر و کثاده شود
 و احترام او در دلها پیدا آید و عزیز گردد و اسم دوم اینست
 یا اله الله الرفیع جلالة خاصیت اسم سیم روز دیند وقت
 نماز وضوی مرتب بسازد و مسجد جامع رود و بعد از نماز بهر
 مرادی که دارد دویست بار بخواند از سر اعتقاد آن مراد بر آید
 و شکر در خاطر نیارد که بیم مضرت است اسم سیم اینست یا الله
 المحمود فی کل فعاله خاصیت اسم چهارم اگر کسی بدخلق باشد و
 خوی مردم از خوی بد او بزرگمت باشند و خواهند که او حلیم و سلیم
 گردد باید که از اینها فی وی این اسم را بر حریر سفید بمشک و زعفران

بنویسد و بنام مادر وی و در مقامی که او می باشد دفن کند در جای پاک
در زمانه دوی صلاح پیدا شود و آن قاهره و عجب از وی برود و اگر
از برای محبت بنام مطلوب سه روز روزه دارد و هر روز با نصد
بار این اسم را بخواند و بعد از سه روز بجهای رود که در او مقابل
قبله باشد غسل کند و چون بیرون آید این اسم را بر کف دست
راست بنویسد و در برابر انگش رود و برابر وی بخارد محبت او
در دل انگش افتد و اگر بتواند که دست بر سینه او زند از عشق
دیوانه شود و اگر بشوید و روی را بدان بمالد و بگذارد تا خشک
شود بیم باشد که از عشق رنجور گردد و بصدق درست
بنویسد و اسم چهارم اینست یا رحمن کل شیء و راجحه
خاصیت اسم پنجم آنست که اگر کسی رنجور بود و امید بهبودی
نبود این اسم را بمشک و زعفران بر کاسه جینی و یا آب نیسان
و کلاب بشوید یا با آب نبات مصری و سه روز بدود
تا بخورد بزودی شفا یابد باذن الله تعالی و اگر در حالت صحت
بخورد هرگز رنجور نگردد و اگر بصدق دل بخورد حق تعالی
برکت این اسم او را نعمت بسیار بخشد و برکت در عمر وی
پدید آید و اسم پنجم اینست یا حی حین لاهی دیمومیة

ملکه و بقایه خاصیت اسم ششم آنست که اگر شخصی کور دل
 باشد چنانکه هیچ چیز یاد نتواند گرفت و آنچه یاد گرفته باشد
 فراموش کند باید که هفت روز هر روز پست و هفت بار این
 اسم را بخواند اگر بعد از نماز صبح بخواند بهتر باشد دلش را بیدار
 و روشن کند چنانکه هر چه بشنود یاد گیرد و چند معنی دیگر
 از مغیبات بر او منکشف شود و اگر چیزی کم کرده باشد شب
 دوشنبه چهل بار به نیت آن کم شده بخواند چون در خواب
 شود آن چیز بوی نمایند که کجا است و که برده و اگر مرگ
 بخواند و بر خود و بر اموال خود بعد از زرد و حرامی این
 گردد بفرمان خدای تعالی و اسم ششم اینست یا قیوم فلا
 یفوت شی من علمه و لایوده خاصیت اسم هفتم آنست که
 اگر کسی را فکرهای فاسد بر روی غلبه کند و مانع او بخل
 آمده باشد و از آن فکرهای بزرجت بود چون این اسم بسیار
 خواند از آن سودا و فکرهای پیهوره نجات یابد و اگر از دشمن
 میترسد بهر نمازی که گذارد باید که پنجاه بار بر سبیل او را
 بخواند دشمن بر روی رجم گردد و از شر دشمن این گردد و از
 همکسری و کزندی نه بیند بفرمان خدای عز و جل و اسم هفتم

اینست یواحد الباقی اول کل شیء و آخره خاصیت اسم هشتم
 آنست که اگر کسی خواهد که در کار خود ثابت قدم گردد و یادگیری
 را ثابت بگرداند سه روز روزه دارد و هر روز چهل بار این اسم
 را بخواند به نیت ثبات عمل خدای تعالی او را روا کند و اگر خواهد
 که یادشاهی یا بزرگی در سلطنت یا حکومت ثابت قدم باشد
 این اسم را در شب بیست و هفتم ماه رمضان بر انگشتی زین
 نقش کند و در انگشت کند در حکومت ثابت قدم گردد اما
 باید که نقاشی بطهارت باشد و ساعت نیک اختیار کند و در خواندن
 با وضوی تمام باشد تا نیک آید و هیچ دشمن بروی ظفر نیابد و
 مرادات او بر آید و اسم اینست یا دایم بلا فناء و لازوال ملک
 خاصیت اسم نهم آنست که اگر کسی حرام روزی بود و روز
 و لواط دوست دارد این اسم را به نیت وی سه روز
 دعوت کند و دعوت وی حبان بود که روز که وقت مشغول
 بود صایم باشد و هر روز هزار بار این اسم را بخواند و حیوانی
 کمتر خورد و بی شبهه خورد حرام بردل وی سرد گردد و اگر میا
 زن و شوهر سازگاری نباشد این اسم را بر کاسه جینی نویسد
 بشکری و عطران و باب ینسان فرو شویند و شیرینی درو کنند

۱۲۸
 بمان از آن در روز
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۰

و بخورد ایشان دهند میان ایشان الفت پیدا شود و اگر بر
 ورق آهوه بشکند و عطران نویسد و در موم که در عروسی سوخته
 باشد بگیرند و در کوزه آب اندازند تا ایشان هردو از دنیا
 موافقت و الفت پیدا شود و اسم نهم اینست یا صمد من غیر
 شبه فلاشی مکشاله خاصیت اسم دهم آنست که اگر کسی خواهد
 که زبان مردم بر خود بندد لوحی باز از سرب بنام هر که
 خواهد و این اسم را بروی نقش کند و در شکم ماهی بندد در زمین
 پاک دفن کند و نام خصمان بر آن نویسد زبان ایشان بسته
 و دشمن بعد مدت با و دوست شود و اگر چهل روز هر روز
 چهل نوبت بخواند بهر مراد که خواهد حاصل گردد و در جای
 پاک دفن کند زبان خصمان بروی بسته گردد و اسم دهم اینست
 یا بارت فلاشی کفوۃ پداینه و لا امکان لوصفه خاصیت
 اسم یازدهم اگر کسی از نظر پادشاهی بيفتد و یا از عمل معزول
 شود یا دشمن بروی ظفر یافته باشد باید که این اسم را دعوت
 کند و دعوت این اسم چنان است که هفت روز و سه روز دارد
 و درین مدت آن مقدار که تواند بخواند در جای خالی و مخور سوزاند
 چون دعوت تمام شود پادشاه باذن الله به نظر مرحمت در وی

الیک
 لیسک
 و سجد

نکرد و دشمنان متهور شوند و دولت روی آرد بشرط آنکه مطیع
 این اسم باشد و مداومت نماید و همام نیز گذارد شود و بزرگی
 بیند و اسم یازدهم اینست باکیر انت الذی لا تمتدی العقول
 لوصف عظمته خاصیت اسم دوازدهم آنست که اگر کسی بخور
 باشد و یا مسحور بود و نظر رسیده باید که این اسم را بر هفت
 جوش نقش کند و با خود دارد از سحر و چشم بد امن شود و اسم
 دوازدهم اینست یا باری النفوس بامثال خلا من غیره خاصیت
 اسم سیزدهم آنست که چون دعوت این اسم کند روز چهارشنبه
 در صبح غسل کند و جامه پاک درپوشد و در مقام خالی رود و بخور
 بسوزاند از عود و گل سرخ و زعفران و سنبل و این اسم را یک هزار
 و پنجاه بار و یک نوبت بخواند و در خواندن توجه حق تعالی
 کند و اندیشه فاسد در دل نگذارد اما چون از علامات
 حیرت ظاهر شود باید که نرسد و علامت آن بود که هفت تن
 از ارواح پیدا شوند هم جامه سبز پوشیده و کلاه چون تکران
 بر سر نهاده چون بیایند برابر بایستند و سخن نگویند باید
 او نیز سخن نگوید و همچنان بخواندن آیه مشغول باشد چنانکه
 ایشان در سخن آیند و گویند ای افریده خدا ترا چه کار و نام

و به میخوام و عاراجه رنج میداری او جواب ایشان گوید که ای
 عزیزم کان خدای حق تعالی از شمار اضی با مقصود من است که
 بقوة این اسم مله کار که واقع شود از خیر و شر و نفع و ضرر میان
 دوست و دشمن مدد و معاونت من کنید و حاجت من روا کنید
 ایشان با وی انسی گیرند و دعوت او را اجابت کنند دیگر
 باره ایشان را تواضع نماید برخیزد و دست بر سینه بندد و گوید
 چنانکه که شما مرا گرامی داشتید حق تعالی شما را گرامی دارد اکنون
 میان من و شما نشانی باید که در وقت حاجت شما را طلب
 کنم که حاجت من روا کنید ایشان که حاجت ایشان نیست و
 گوید که غرض من نشانیست که احتیاج به دعوت نباشد ایشان
 چون نام دعوت بشنوند مری بوی دهند مانند بینه
 مرغ و خط سبز بران نوشته اند و بستانند و بوسد و بر دپه
 بند و بر سر گیرد و گوید که این خط مرا بیا موزید تا تو انم خواهی
 ایشان خاصیت آن با و بگویند و نیز باید که آن مله را
 از چشم جنب و فاسق و بد کردار پنهان دارد و در جیب
 که مهر بوی دهند باید که ایشان را تواضع کند و گوید که حاجت
 کشیدید سلامت بروید تا وقت حاجت و هر وقت که

گویند

احتیاج بود هفت بار این اسم بخواند و باید که بخور کند
 و جامه پاک پوشد تا ایشان بیایند و حاجت او روا کند
 و باید که صاحب دعوت همیشه پاکیزه باشد و صافی
 و اسم اعظم اینست یا زکی الطاهر من کل آفة بقدر سه
 خاصیت اسم چهاردهم آنست که اگر کسی امید بگسی دارد
 و آن امید بر نمی آید این اسم را بر ورق اهویشک و زعفران
 بنویسد و بر استانه بالای در آنکس پنهان کند امید
 او بطلب از او بر آید و بر آید رسد و خدای هم در رزق
 بروی بکشد و از خزانة خود عطای بسیار بوی کرامت
 فرماید و چنان شود که مردم گویند که خاک در دست وی
 زرمی شود و هر چه خواهد آن چیز بر آید او شود و اگر علم
 خواهد باید که در ساعت نیک که قمر در برج دلو باشد یا سبت
 سعدی اختیار کند و این اسم را بر کاغذ خطایی بمشک و زعفران
 بر مغل حروف بنویسد و در موم گیرد و در کوزه آب اندازد
 و از آن آب بخورد و خداوند این دعوت روی بهر کاری
 که آرد بر آید و اسم چهاردهم اینست یا کافی الموسع لما
 خلق من عطا یا فضله خاصیت اسم پانزدهم آنست که

یا قضا یا قضاء

اگر کسی در دست ظالم گرفتار باشد یا در حبسی این اسم را
به نیت خلاص از آن بلا بیست روز هر روز هزار بار بخواند
و تسبیح کند که این اسم را تسبیح اعظم میخوانند بفرمان خدا
همه از آن ظالم و از آن بند خلاص شود و باشد که ظالم هلاک
و باید که از سر باز نگیرد و پاک باشد و بنار پختکانه بجای
آرد و با اعتقاد بخواند و اسم بانزدهم اینست یا نفی مرگ
جو رلم یرضه و لم یخالطه فعاله خاصیت اسم
شانزدهم آنست که اگر کسی را کار فرو بسته شود و هم کار از وی
نیاید و فرو مانده و سرگردان و در نظر مردم حقیر و بی اعتبار
باشد باید که چهل روز بدعوت این اسم مشغول شود و دعوت
این اسم حیوان است که درین مدت ترک حیوانات کند
و غیر از نان چیزی دیگر نخورد و غذای نبات خورد و یک از این
بخواندن اسم قیام نماید از مردم دور شود و خلوت اختیار
کند و این اسم را میخوانند و صاف وقت باشد که هم در هفته
اول علامت ظاهر گردد از عالم غیب و این علامت بر هفت نوع
پیدا شود علامت اول آن بود که چون چند روز بگذرد و این
اسم را بقریب شش هزار بار خوانده باشد جمله عالم بر چشم او

سبز نماید و خود را و جامه خود را سبز بیند تا روز هفتم چنین
 بیند و علامت دوم آنست که روز هشتم دوتن از ارواح
 بوی رسند و گویند که ای فرزندان آدم چه غرض داری ^{مقصود} شد
 توجیست ازین دعوت برخیز و بکار خود مشغول شو بنا
 که نقصانی یا خللی نبورسد و او را بچند نوع نصیحت کنند
 چندانکه ایشان ازین غمط گویند و التقات نکنند و این
 اسم را بلند تر بخوانند آن دوتن غایب شوند باید که دل
 قوی دارد و نترسد و در آن منزل نشسته باشد ^{بخور}
 بسوزاند و بخواندن مشغول شود علامت سیم آنست که
 روز سیزدهم ناگاه مرغ سبز بیاید جانندهای و بر سر او
 او نشیند و بانگ کند از او از او آن نوع مرغان ^{باید} اما کوچکتر
 از مرغ اول غفل و آشوب در خلوت اندازد و آن مرغ
 که بر سر او نشسته بر روی زند و بانگ عظیم کند باید که نترسد
 و بخواندن اسم مشغول باشد و بلند تر بخواند پس آن
 مرغان نیز ناپدید شوند علامت چهارم آنست که روز
 هفدهم که این اسم را بر همین طریق بخواند بعد از صلوٰه عصر
 در خلوت او شخصی را بدو مرقع پوشیده بر شکل درویشان

وامر باشد و بر روی راست او خال بزرگ باشد و کیسوی
 سیاه سبز فرو گذاشته چون در آید سلام کند باید که برخیزد
 و جواب دهد و آغاز و اکرام بجای آرد اما پیش از سلام
 دیگر چیزی نکوید تا دعوت کسسته نشود آن شخص در زمان
 در برابر او بایستد و از هر گونه سخن گوید باید که بجواب
 او مشغول نگردد و از خواندن دعوت غافل نگردد و او نیز
 برود و اگر با وی سخن بگوید بیم حضرت بود علامت پنجم
 آنست که در روز پست و هفتم ضایر همه مردم برو
 منکشف شود و از حال جن و انس با خبر باشد که بکجا میروند
 و از کجای می آیند وجه درد دل دارند اما شرط آنست که
 این اسرار ظاهر نکند تا دعوت تمام گردد و اگر متظر الدعوة
 باشد علامت ششم آنست که از روز پست و هفتم تا روز
 چهارم در خلوت شب در چراغ غدا فی سبز چراغ برافروزد
 بر وزن زیت و یاسمین می سوزاند تا هفت شب چنین
 بکنند و باید که قل او حی تا آخر سوره بخواند هفده بار و هر
 بار که خواند بر آن چراغ ندان دم ناگاه چهار شخص در پیش
 منزل پیدا شوند و گویند ای فرزندان آدم برخیز و ازین اندیشه

در گذر غرض تو ازین دعوت چیست وجه میخواهی اگر حال
 میخواهی بدهیم و اگر عاشق معشوق ترا بتورساییم و اگر علم میخواهی
 در آموزیم و اگر دشمن داری هلاک کنیم و آنچه مقصودتست
 برایم چند آنکه ازین نوعها گویند او التفات نکند و جواب
 ندهد تا زمانی که سو کند یاد کنند که آنچه مرادتست بگوی
 پس او گوید که ای آفریدگان خدای مرا باشما هیچ کاری
 نیست و بخواندن مشغول شود چند آنکه گویند از میان
 مندل بیرون ای باید که از جای بجنبد و مشغول دعوت
 باشد تا روز چهارم که اربعین است ناگاه غلغلی و آشوب
 ظاهر گردد علامت هفتم آنست که چون این غلبه پیدا
 شود خواه رفت و خواه شجند بن شعله و شمع ظاهر گردد
 و فوج فوج لشکر در آیند هر یک بصورتی و سلام و سرکشی که
 جهان از ایشان بتنگ آید باید که نترسد و دل نکند دارد
 و بخواندن مشغول گردد و نظر بخود دارد تا زبانش نلرزد
 که ناگاه کوکبه سلطان در رسد و سوار مهیب باشد
 بر شیری نشسته و جار عظیم در دست گرفته و ماه رویان
 بسیار بگردوی در آمده و طبقهای نثار بر گرفته و او ملک الارواح^۲

است و چندین هزار پری در فرمان او باشند در اید و بر
 صاحب دعوت سلام کند باید که صاحب دعوت برخیزد
 بر سیم بندگان دست بر سینه زند و جواب سلام گوید و اسم را
 همچنان خوانند تا او گوید ای فرزندان آدم مقصود توحید است
 گوید که ای مفرج خلق آسمان و زمین خدای تعالی از تو
 خشنود یا در چنانکه بد دعوت من آمدی و مرا مشرف
 کردی اکنون مرا مراد آنست که مرا بمقدم شکر خود نمائی
 تا در همه احوال معاونت من کنند و از خشنای غیب
 مرا بهره مند گردانند و از احوال من با خبر
 باشند و چون این معنی قبول کنند و ترا بمقدم شکر
 نمایند و در حکم تو اید و فرمان بردار تو شود بسیار عجب
 از تو پیدا گردد و جمیع مخلوقات در دست تو آرند و چون این
 فرصت بیایی بگوای ملک الارواح بدست مبارک خود
 بیعت نامه نویسی و بمن ده تا بوقت حاجت بکار آید پس
 ملک الارواح بیعت نامه بنویسد و بتو آموزد که بوقت
 حاجت چه می باید کرد و همه را در حکم تو کند و چون عهد
 و بیعت رفته باشد پادشاه جامه خود را بتشریف تو زده

و ترا بشکر نماید و از نظر تو غایب شود و باید که سوره فتح بخوانی
 و از مندمه سلامت بیرون آیی و هر چه خواهی توانی کرد و ما
 فائده این اسم بطریق اختصار کفیم و اسم شانزدهم اینست که
 یا حنان انت الذی وسعت کل شیء رحمة و علمها این
 خاصیت اسم هفدهم آنست که اگر کسی قرض بسیار دارد چون
 اسم بنیت گذاردن قرض بسیار بخواند حق به او را ازان قرض خلاص
 بخشد و هر کار که متوجه شود پیشک بر آید و اگر در وقتی که افتاب
 در شرف باشد بتوبید بر کاغذ نیک بحروف و با خود دارد
 هرگز محتاج نکردد و عمرش برکت یابد و اسم هفدهم اینست
 یا منان ذا الاحسان قدیم الخلاق منته خاصیت اسم
 هجدهم آنست که اگر کسی با اسم تجارت و دیعی بکسی دهند باید که
 این اسم را بر حریر سفید بمشک و زعفران بنویسد و بر سر آن
 و دیعت نهد آن و دیعت سلامت بخداوندش رسد
 و در هر خانه و سفر که این اسم باشد از دزد و جرمی ایمن باشد
 و اگر بر جامه کعبه نویسند و با میت در کور نهند از برکت
 اسم بنویسد و نیز زد و اگر کسی را بر صواب بود و رنجی چون این اسم را بخورد
 در خانه آنکس در دیواری که بجانب قبله باشد پنهان کند آن غم

کلام الخالق

۱۳۸ →
 یا خود دارد خدای تعالی او را استغفار دهد اگر خواهد که کسی بسفر نزد این

استغفر باطل کرد و زینهار که شکل نیارد که یم بود و اسم هجدهم اینست
 یاد یان العباد کل یقوم خاصنا لرغسته ورهسته خاصیت
 اسم نوزدهم اینست که اگر کسی غایب باشد و از احوال او هیچ خبر
 نباشد این اسم بنیت آن غایب هفتاد بار بخواند و بعد از آن
 بر ورق اهو نوید بمشک و زعفران و شیب در زیر بالین
 نهد و در آن شب ویرا بخواب بیند که بحال دارد زندگی
 و مردگی و خیر و شر و اگر بنیت غایبی بخواند شب شنبه هفتاد
 نوبت آن غایب بزودی خانه خود رجوع کند که دیگر هیچ
 جای قرار نگیرد و از سر اعتقاد این عمل کنند و اسم نوزدهم
 اینست یا خالق من فی السموات و الارض و کل الیه معاده
 خاصیت اسم بیستم اینست که اگر کسی خواهد که کسی را
 از عشق خود بیقرار کند باید که این اسم را بر کاغذ خطای
 بمشک و زعفران بنویسد و بر کنار جویی که آب بسیار دارد
 بایستد و جمل بار این اسم را بخواند و کاغذ را در آب
 اندازد به نیت آنکس که خواهد از عشق یم بود که دیوانه
 گردد و هر کسی که از آن آب خورد که این اسم بر آن آب
 خوانده باشد دل او روشن گردد و ایمان او تازه گردد

و با ایمان بود همیشه و در باغ و زرع که از آن آب رود چندان برکت
شرح پیدا شود که نتوان کرد و اسم بیستم اینست یا رحیم کل صریح و مکروب
و غیاثه و معاذه خاصیت اسم بیست و یکم آنست که اگر خواند
که ایشان را نزدیک ملوک و سلاطین جاه و منصبی باشد باید که دوازده
روز روزه دارد و هر روز دو هزار بیست و پنج بار این اسم را دعوت کند
و بر خواندن این اسم مواظبت نماید چنانکه هر روز بعد از اداء صبح
تا بوقت حاجت مشغول گردد و درین ایام از حیوانی پرهیز کند و
با مردم سخن کمتر گوید و بخلوت نشیند بعد از آن هر که از کابری
کند بدرجه رفیع رسد که همگی اعمال ایشان با و مفوض گردد و روزی
کار او بالا گیرد و اگر این اسم را چهل و یک روز بخواند هر روز هفت
هزار بار و درین ایام حیوانی نخورد تسخیر ارواح و سلاطین او را
حاصل گردد و کار او بالا گیرد و غنی گردد و مرادش بر آید اسم بیست
و یکم اینست یا قاتم فلا تصف الا سن کل کینه جلال ملک و عزه
خاصیت اسم بیست و دوم آنست که اگر کسی خواهد که بر حقایق
علوم مخفی و رموز کنوز بدایع رسد و از غیب خبری برونکشف
کرد این اسم را هر روز نود و نه بار بخواند حق به در علم و معرفت
بردن او بکشد و داناشود و اسم بیست و دوم اینست یا مبدع

البلیغ لم یخ فی انشاؤها عوناً من خلقه خاصیت اسم بیست
 و سیم آنست که هر کرا قوت حافظه نباشد و طبع کند بود این اسم را
 بسیار خواند چون مدتی مداومت کند ذهن او روشن گردد و اگر
 کسی دعوت این اسم کند به مرتبه صاحب دیوان رسد اما باید که هر
 روز هزار و یکبار بخواند تا دولت روی بوی آرد و حیان بزرگ
 گردد که مالک روی زمین بوی رسد بسیارند و اسم بیست و سیم
 اینست یا علام الغیوب فلا یفوت شی من حفظه خاصیت
 اسم بیست و چهارم آنست که اگر کسی این نام را بسیار خواند در میان مردم
 وفاری پیدا کند و مردم را بر قول و فعل او اعتماد کلی پیدا آید و محبوب
 دها شود و به عکس با وی دشمنی نتواند کرد و باید که این اسم را بیست
 هزار بار بخواند و هر چند زمان که باشد و اگر این اسم را بر چرخوردنی
 خواند یا نویسد و هر که خواهد بدهد تا بخورد آنکس از عشق
 دیوانه گردد و باید که از سر اعتقاد این عمل کند و اگر بر به یا تر
 نویسد بهتر باشد و اگر به نیت محبت بر کاغذ خطای نویسد
 بشکروز عفران ساعت سعد و بجای بلند بیاویزد همین عمل
 کند اسم بیست و چهارم اینست یا حلیم ذالانات فلا یعادله
 شی من خلقه خاصیت اسم بیست و پنجم آنست که اگر کسی احوال

پریشان باشد و روزگار از دست رفته و بفرقه گرفتار شده
 این اسم را بعد از هر بخاری سیصد و یکبار بخواند بفرمان خدای تعالی
 و تبدیل در روی پدید آید و باندک روزکاری مقول شود و جمعیت پیدا
 کند و این اسم را عقدا لسان اعظم نام نهاده اند اما باید که درست
 خواند و شکر در خاطر نیارد و اسم بیست و پنجم اینست یا معید ما افتاه
 اذا برز الخلاق لدعوته من مخافته ^{و عزبه} خاصیت اسم بیست و هشتم
 آنست که هر که در میان قومی سرور بود و خواهد که آن سروری بایند
 باشد باید که در خواندن و مداومت این اسم تقصیر نکند که مراد برآید
 و اسم بیست و هشتم اینست یا حمید الافعال ذا المن علی جمیع خلقه
 بلطفه خاصیت اسم بیست و نهم آنست که اگر کسی این اسم را بسیار
 خواند و یا بنویسد و با خود دارد در میان خلائق عزیز و مکرم گردد
 و دیگر ذلیل نشود و اگر این اسم را بر نیکن زمین نقش کند و بموم پاک
 مهر بکشد هفت نوبت و باب باران اندازد و شصت و سه بار این
 اسم بخواند هرگز غمگین نگردد و درویش نشود و از عالم غیب درها
 بسته بروی او کشاده گردد و در پیش هر عزیز باشد و هیچکس با وی
 دشمنی نتواند کرد و دعوت این اسم چنان است که حدت بیست و پنج
 روز حیوانی نخورد و هر روز سه هزار و دویست بار بخواند از سر

اعتقاد و همگی دل و جان با خدای هم دارد و بعد از آن آنچه حاجت
 وی باشد بخواند و خواهد و شود و چند سر از عالم غیب بروی منکشف
 و آشکارا گردد و نور در دل وی بیدار شود باذن الله تعالی و اگر این
 اسم را بسیار خواند هر چه بخواهد دارد و بیاید برکت این اسم و اسم بیست
 و هفتم اینست ۵ یا عزیز المنیع الغالب علی امره فلاشی بعارضه
 خاصیت اسم بیست و هشتم بدانکه خاصیت این اسم بسیار است
 از دوستی و دشمنی و عقد النوم و عقد اللسان و عطف قلوب
 و غیره اما درین کتاب شرح آن بتفصیل نمیتوان گفت که بتطویل
 انجامد لکن بعضی بطریق اختصار گفته آید بدانکه این اسم بغایت
 عظیم الشان است آسمان و زمین و شمس و قمر و هر چه خدای تعالی
 آفریده بقدرت و عظمت این نام آفریده و نقلست که این نام بر
 پشانی عزرائیل نوشته شده و عزرائیل بقوت این اسم قبض روح
 کند و از خواص آن یکی آنست که در جنگی دو لشکر در برابر ایستاده
 باشند هفتاد و یکبار بخوانند و باد بر طرف دشمن دمنده تزلزل
 در آن لشکر افتد و همه منهزم شوند و اگر کسی را دشمن قوی باشد
 و خواهد که او را هلاک کند هفتصد هزار و یکبار هر روز این اسم را بخواند
 و صورت دشمن را اول زرد کند و بعد از سه روز که در خواندن بود

علودر

۱۴۳

صورت او را سرخ تصویر کند چنانکه از تصور غایت شود در سه روز
 اول که زرد تصویر کرده باشد کشته شود یا بمیرد و هندوان
 این عمل را علم و هم گویند و شرح این بسیار است باقی بجزئیات
 معلوم شود و اسم بیست و هشتم اینست یا قاهر ذالبطش
 الشدید انت الذی لا یطاق انتقامه خاصیت اسم بیست
 و نهم آنست که اگر کسی معامله یا پادشاهی یا بزرگی دارد و آن بزرگ
 در ادای آن بعضی تقصیر میکند باید که بزیارت متبرکه
 رود و سه روز دو رکعت نماز کند در هر رکعتی بعد از فاتحه
 سه بار انا انزلنا را بخواند و چون از غار فارغ شود صد
 و بیست و پنج بار این اسم ~~را~~ بخواند و دعا کند و از خدای
 تعالی درخواست کند که یا رب بحق این اسم اعظم که در دل فلان شخص
 انداز که حق مرا بی رحمت بزودی بمن رساند و در دل فکر فاسد
 نکند اسم بیست و نهم اینست یا قریب المتعالی فوق کل شیء
 علو ارتفاعیه خاصیت اسم سی و آنست که اگر خواهند شخصی
 که در میان مردم عزیز گردد و باکم نام گردد بیست و هشت بار
 روز که منازل قمر است هر روز چهل بار به نیت آن بخواند مراد
 بر آید و اگر کسی خواهد بکند خوله در حق خود و خواه در حق غیر

بگوید که

باید که هر روز چند آنکه تواند بخواند تا آنکه در مدتی یکماه سیصد
هزار بار بخواند و اگر خواهد که کد را پادشاه کند بهر نیت که خواهد
بخواند بصدق درست بمرازد رسد و این اسم عجایب بسیار است
و اسم سیام اینست یا مذل کل جبار عنید بقهر عزیز سلطانه
خاصیت اسم سی و یکم اینست که اگر دختری را بخت بسته شود
و یا کسی را کار و بار بسته باشد باید که این اسم را بر ورق آهویسید
و در آب رود خانه اندازد و یاد سقف مسجد خدای
تعالی در کار او در بکشد و بخت او بکشد و اگر این اسم را
هفتصد بار بر دل کوفتند که سرش سیاه بوده باشد
بخواند و هر بار که بخواند باد برود و بگوید یا رب الارباب
و یا مسبب الاسباب و یا قاضی الحاجات و یا مجیب الدعوات
ا قضا حاجتی فی هذه الساعات بعد از آنکه این اسم را هفتصد
بار خوانده باشد این اسم را بنویسد و در اندرون آن دل نهارد
و می باید که چشم همگی بر آن دل نیفتد بعد از آن در آستانه
مسجد یاد در سقف مسجد پنهان کند و در وقت باز گردیدن
نیز بخواند البته بر روی بمرازد رسد و اسم سی و یکم اینست که
یا نور کل شیء و هداه انت الذی تفرق الظلمات بنوره

خاست

خاصیت اسم سی و دوم آنست که اگر نیده که زیر دست خنلوند
 باشد و پیوسته برو جود و جفا میکند و از وی بتکل آمده
 باشد خواهد که بالادست او شود روز یکشنبه که نوبت
 آفتاب است جامه پاک درپوشد اما باید که بروزه باشد و
 بصرای رود که کسی را نبیند این اسم را هزار و هفتصد بار
 بخواند و هر بار که بخواند بدان نیت باد بر خود دمد که پیشک
 بروی مظهر یا بدود عوت این اسم چنین باید که هفت شبانروز
 علی الدوام این اسم را بنام او بخواند و از خدای تعالی آزادی خود
 یا از هر کسی که خواهد در خواهد حق سبحانه و تعالی اجابت کند
 و او را از ریفه اسیری خلاص دهد و تا این اسم خواند حیوان
 نخورد و چیزی خورد کلال باشد و خاطر از کین و بخل و عداوت
 پاک دارد تا مراد یابد و اسم سی و دوم اینست یا عالی الشان
 فوق کل شیء علو ارتفاع خاصیت اسم سی و سیم آنست که
 چون کسی مدو مت این چهل اسم کرده باشد دل او صافی و نورانی
 گردد که از مغیبات هیچ چیز بر وی پوشیده نماند و چون بدین
 اسم رسد هر چه از مقدورات بود چون در خاطر بگذارند
 انجامان شود که خواهد و اگر خواهد که بی وقت باران و برق

ارمغیبات بروی کشف کرد اما مخفی دارد و صاحب این
 دعوت هر کار که کند تواند و اسم سی و پنجم اینست یا مبدی
 البرایا و معینها بعد فناها بقدرت خاصیت اسم سی
 و ششم آنست که خواننده این اسم شهرت یا بدد عالم
 و مشهور جهان گردد و همه خلق متوجه او گردند و اسم سی و
 ششم اینست یا جلیل المتکبر عن کل شیء فالعدل المبره والصدق
 وعده خاصیت اسم سی و هفتم آنست که اگر کسی را کنا به مقدار
 کوه باشد این اسم را بخواند برای نجات خویش حق سبحانه و
 کناهان او را پیا میزد و از اهل بهشت گردانند و اگر بر کفن
 او نویسند کفن را بروی حد گردانند و کور را بروی روضه
 گردانند از روضهای بهشت و اسم سی و هفتم اینست
 یا محمود فلا تبلغ الاوهام کل کنه ثنائیه و مجده خاصیت
 اسم سی و هشتم آنست که اگر کسی دینای خواهد این اسم را
 باید که بسیار خواند تا غنی گردد و هرگز محتاج نشود و فرو
 ماندگی نه بیند و اسم سی و هشتم اینست یا کریم العدل
 والعفو انت الذی ملات ملأ کل شیء عدله خاصیت
 اسم سی و نهم آنست که اگر خواننده این اسم چون

برانگیزد و زلزله پیدا کند اما باید که با طهارت باشد و اسم سی
 و سیم اینست یا قدوس الطاهر من کل سوء فلا شیء یعارزه
 من خلقه خاصیت اسم سی و چهارم آنست که اگر کسی با
 دشمنان قصد کنند و یاد دست ایشان گرفتار بود این
 این اسم را چهل نوبت بنام او و ایشان بخوانند و در این
 جانب که آن کس باشد بدیند بفرمان خدای هم از دشمنان
 امان یابد و اگر مریضی باشد که جملة اطباء از معالجه آن
 عاجز باشند این اسم را بروی بسیار بخواند از هر یک این
 اسم و اسم سی و چهارم اینست یا قریب المجیب المدانی فوق
 کل شیء قریبه خاصیت اسم سی و پنجم آنست که این شخص
 باید که مشغول شود و بخواندن این اسم مداومت نماید
 باندک زمانی صاحب وقت گردد و مرد آن غیب روی بوی
 آرند و با او صحبت بدارند و نیز بروی هیچ چیز پوشیده نماند
 و دعوت این اسم جنان باشد که چهل روز در خلوت
 نشیند و آن خلوت در کوه باشد و چهل روز با کسی سخن
 نگوید و هیچ چیز از دست کسی نخورد باید که خود به پزد و از راه
 پزمیزد و هر روز چند آنکه تواند این اسم بخواند و هر روز

در وقت دعا
 باید که در سجده
 این اسم را بخواند

شفا یابد

دل اوصاف شده باشد چون این اسم را بخواند هر مراد
 که از او خواهد خواست محال میسر گردد و نیاید علم و حکمت بر دل
 و زبان او جاری گردد و جمله حیوانات فریان بردار او گردد
 و اسم سی و نهم اینست یا عظیم ذا الشان الفاخر و ذا العز
 والمجد والکبریا فلا یبذل عِزَّهُ خاصیت اسم سی و نهم
 آنست که اگر کسی در کاری فرومانده باشد و کسی بفزاید او
 نرسد و دستگیری او نکند و یاد در دست ظالمی گرفتار باشد
 و هر چند دعا میکند مستجاب نشود چون این اسم را نهد
 بار بخواند از آن خلاص شود و صاحب دعوت گردد و حوائج
 این اسم تصرف کند در ضمائر و بقوت جاذبه دهارا در قید
 خود آرد و تسخیر خلائق از جن و انس بدست آرد تا هر چه
 شروع کند میسر شود بتوفیق الله تعالی و اسم سی و نهم اینست
 یا عجیب الصنائع فلا تنطق الا لسن بکنه الآیه و ثنائیه
 و تعالیه و نهایت اسم هر چه علم یا غیاثی عند کل کرمه و معاذی
 عند کل شدة و مجیبی عند کل دعوة تمت الاسماء اسالک
 بحق هذه الاسماء ان تصلى على محمد و آل محمد و ان ترزقنی
 امانا و ایمانا و عافیه و امانا من عقوبات الدنیا و الآخرة

یا عظیم الشان الفاخر العزیز

وان تصرف عني ابصار الظلمه المريدن بالسوء وان
 تصرف قلوبهم عن شرها يضمرونه الى خيرا لا يملكه غيرك
 اللهم هذا الدعاء ومنك الاجابة وهذا الجهد وعليك
 النكلان اللهم لا تكلي الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس
 فيظفروا بي ولا تحببني وانا ارجو كرك ولا تقذبنني وانا
 ادعوك ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على
 محمد وآله المعصومين

مرويت كه هر كس هفت نوبت سوره و الشمس
 و صبحها و هفت نوبت سوره و الليل اذا يغشى و هفت نوبت
 ابن دعا بخواند در شب بخشبه يا شب جمع و در انجا
 كه ايات را بخواند بايد كه عورت نباشد تا انكه بعنايت
 رب العزة در خواب حضرت صاحب الزمان راستد
 و مراد برسد دعا اينست اللهم عظم البلاء و بريح الحقاء
 و انقطع الرجاء و انكشف الغطاء و خافت الارض و منعت
 السماء و انت المستغاث و اليك يارب المثلثي و عليك

الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ قَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ
 وَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنَزَلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَوْجًا
 عَاجِلًا قَرِيبًا كُلِّهِ الْبَصِيرُ أَفْهَوْ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيَّ
 يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيَّ يَا عَلِيَّ يَا عَلِيَّ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ
 يَا مُحَمَّدُ الْفِيَايَ فَإِنَّمَا كَافِيَايَ وَأَنْصُرَايَ فَإِنَّمَا نَاصِرَايَ
 يَا مُوَلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْأَمَانُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ
 الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ أَذِرْ كُنِي أَذِرْ كُنِي أَذِرْ كُنِي
 وَبَانَكَتِ إِشَارَتِ سِينِهِ حُودُ كُنْدِ الْعَجَلِ الْعَجَلِ
 الْعَجَلِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا وَلِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَبِحَمْدِ احضار حضرت خضر نبي ۴ واستمداد
 از ومنقول از اکابر دین است و بغایه مجرب است

سه نوبت با خلاص بکنفس بخواند و خضر عم را
 مخاطب ساخته مدد طلبد بِالطِّيفِ اَخْلَقَهُ
 يَا عَلِيًّا اَخْلَقَهُ يَا خَيْرًا اَخْلَقَهُ الطِّيفُ بِي يَا طِّيفُ
 يَا عَلِيُّمُ يَا خَيْرُ سه نوبت بخواند بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَلَيْكَ يَا رَبِّ هَيَّ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
 رِسْدًا تَقْدَسُ يَا مَنْ تَجَدَّدَ بِالْعِظَةِ وَالْجَلَالِ وَتَنَزَّهَ
 مَنْ تَفَرَّدَ بِالْقَدَمِ وَالْكَامِلِ عَنْ مِثَابِهِ الْأَشْيَاءِ وَالْأَمْثَالِ
 وَمَصَادِمَةِ الْحُدُوثِ وَالزُّوَالِ مُقَدِّمِ الْأَرْزَاقِ وَالْأَجَالِ
 وَمُدَبِّرِ الْكَائِنَاتِ فِي أَرْزَالِ الْعَالَمِ الْغَيْبِ وَالسَّهَادَةِ
 الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ تَحْمِيدُهُ عَلَى فَضْلِهِ الْمُرَادِفِ الْمُنَوَّالِ وَنَشْكُوهُ
 عَلَى مَا عَمَّنَا مِنَ الْأَتْعَامِ وَالْأَفْضَالِ وَنُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ
 الْهَادِي إِلَى نُورِ الْإِيمَانِ مِنْ ظُلُمَاتِ الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ وَعَلَى
 آلِهِ وَأَصْحَابِهِ خَيْرِ صَحْبٍ وَآلٍ

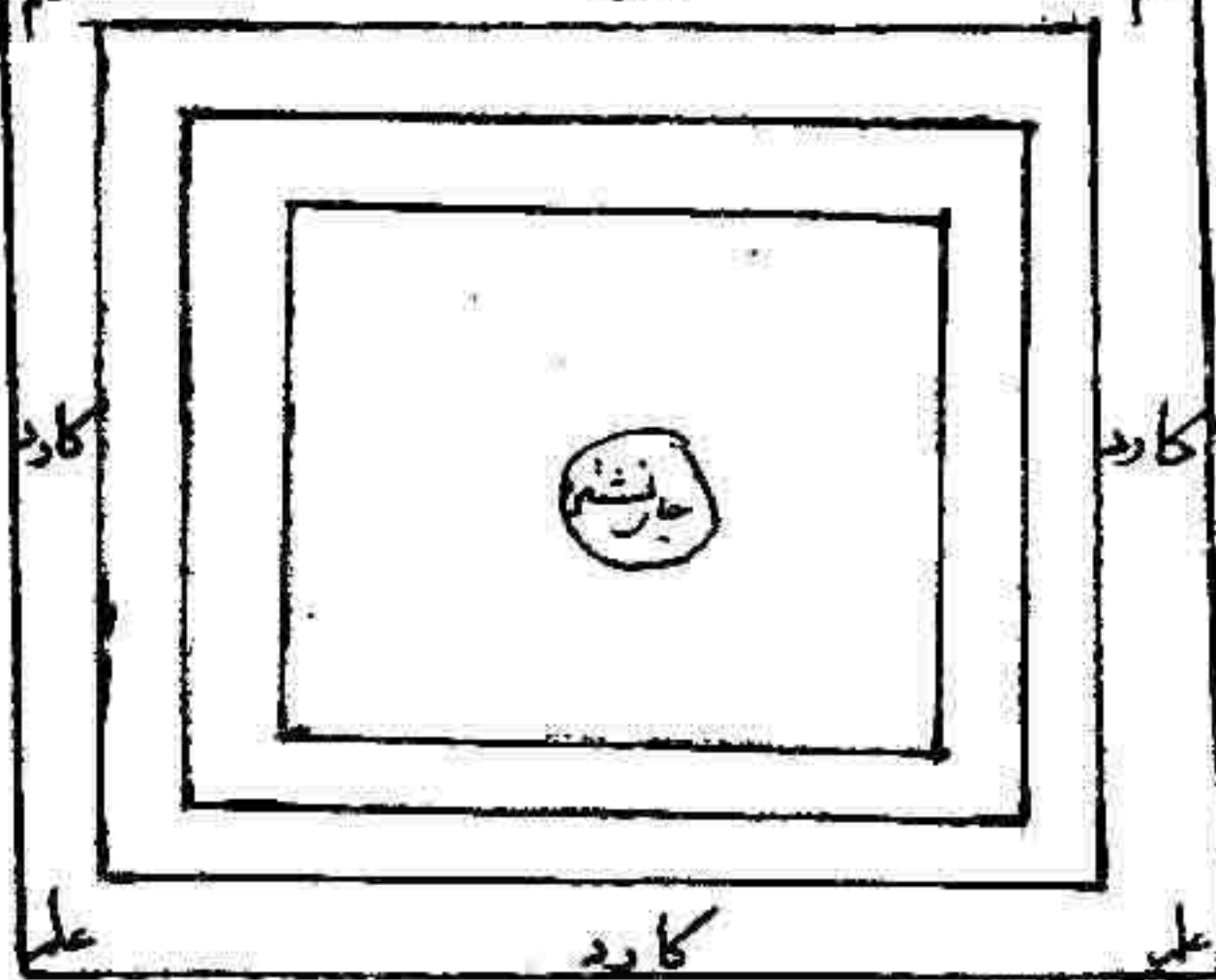
آية اول قل لن يصيبنا الا كتب الله لنا هو مولينا وعلى الله فليقل
 المؤمنون الثانية وان ينسك الله بصر فلا كاشف له الا هو
 وان يردك بخير فلا راد لافضله يصيب به من يشاء من
 عباده وهو الغفور الرحيم الثالثة وما من دابة
 في الارض الا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها
 كل في كتاب مبين الرابعة وكائن من دابة لا تحمل
 رزقها الله يرزقها واياكم وهو السميع العليم الخامسة
 اتي توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة الا هو اخذ
 بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم السادسة ولئن سألتم
 من خلق السموات والارض ليقولن الله قل افرايت ما تدعون
 من دون الله ان ارادني الله بضر هل هن كاشفات ضرر
 او ارادني برحمة هل هن ممككات رحمته قل حسبي الله
 عليه يتوكل المتوكلون السابعة فتذكروهن مما اقول
 لكم واقضوا امري الى الله ان الله بصير بالعباد
 ٦ ما ينفع الله للناس من رحمة فلا ممسك لها
 وما يمسك فلا يرسل له من بعده وهو
 العزيز الحكيم

شکر و سپاس و ستایش بخدا بر اجل جلاله که از یزید کار طبایع ارکانست و درود بر پیغمبری
که بهر از ان پیغمبران است اما بعد چنین گوید مؤلف این کتاب محمد بن سراج الدین
سکالی که چون حدی در قون شیخات کواکب و شیخات جن و انس و علم حب و
بغض مشقت کشیدم و بعل و دردم و بجا صفت هر یکی رسیدم این مختصر را نوشتم تا بهر
کس بهر و خطی برسد و مراد عا یار دارند و الله اعلم شیخ افتاب ز قول محمد بن
سراج الدین سکالی اگر خواهی که افتاب را شیخ کنی باید که سه روز روزه داری و هر روز
غسل کن و بعد از آن زرد با سرخ در پوشی و هر روز وقت طلوع و در وقت غروب پیش
افتاب بایستی و این بخورات را بچین کنی و کوبها بپا زدی و در جگری که از سرخ بودی
سوزی هر بار هشت مثقال هر روز دو بار و خود در میان مندل بایستی و شهر برم نه
چنانکه در پیش حاکمان می ایستی و دایم این سما را بخوان چنانکه در دل تو هیبت بداید
و در هر روزی وقت غروب با افتاب خونی میکنی هر خونی که دست دهی اما آنکه خون
کرده شود باید که زرد بود یعنی جا نور زرد بود یا بر زرد و کا و زرد و چون
خونی کنی باید که زینهار از شب تا شفق تمام نه نشیند از خندل بیرون نیاید که درج
ناظمه خمس در اسمانها حرکت عظیم میکند و در وجود تو خونی عظیم بداید و دل
تو طیان شود زینهار ترسی که ان اثر سلطنت باشد و چون صدوسی و یک روز
بگذرد و نور اهی عظیم پیدا شود و چنان شوی که در چشم تو هیچ امری
و پادشاه را قدر مانند ایشان جمل از تو بترسند و از پیش تو خورد نمایند و جله
خلایق از تو و مرها از تو بترسند و نورادوست دارند و جله خواهند که بسند
شوند و در پیش تو مسکته ها کنند و مال و جان از تو دریغ ندارند و علمها
غریب بر تو مکشوف شوند و چون چهل روز شود نام پادشاهان اگر فورا
میکنند بر خیزند بی موی و نور از خود برتر بنشاند و در تو بنظر دوستی
و محبت و لیب نگران باشد و از تو چیزهای عجیب صادر شود بی آنکه نورادان

اخبار بود و خوابهای عظیم به هیبت برپایی و دایم روی نور رخشان بود
 افتاب و اندامهای او که مبر بود در این حدت بر مثال کسی که دایم شب داشته باشد
 ولی وجود فوق عظیم قوی شود و در پیوند های فوقانی پیدا شود چنانکه اگر
 خواهد که او را از زمین بردارد باسانی تواند برداشت و درین دهه آخرین که
 صد و پنجاه روز تمام میشود که وقت مسخر شدن شمس است از مندل در وقت حاک
 بیرون آید و باز غسل کند و در مندل در آید و در آنجا که مندل کشیده باشد
 در چرخ بسیار یکی بسوی برآمدن افتاب و یکی بسوی فرورفتن افتاب عکس و در آخر
 و اول روز در خانه افتاد البت و در این مدت دایم در حضور بود و بخواند یا سمار الله
 مشغول باید بود و در هر روزی غریب الخیر را هزار سبصد و شصت یکبار
 بخواند و با افتاب دمدم و حور شافی را هر روز صد بار بخواند و بر خود دمدم
 اگر وضعت باید آنقدر که تواند از قرآن بخواند و درین دهه پنجاه روز آخر چنان
 شود که حمله کنوز و دقایق روی زمین از زرد و باغون سرخ و چیزهایی که تعلق
 به شمس دارد بروی کشف شود و بداند که کجاست و از دایم شمس بصورتها
 بنایت خوب با نور در سخن شود و روز و بار و در شبها خواب از وی برود
 و وی از بزرگی خود در تعجب بماند و دم بدم قوی تر شود و از حد بیرون زور آور
 شود و زینهار در خود تعجب پیدا نکند و مثل اینها را از بزرگی نام خدا شمع غریب
 نمیداند و تا چون شب صد و پنجاه و یکم شود و افتاب فرود رسد و سرخ
 از طرف مغرب آسمان پیدا شود و سه کا و زرد از طرف مشرق پیدا شود چنانکه
 این کاوان چشم را خیره گرداند و بر کاوان سواران باشند و اجهای ایشان از نور
 و کمرهای ایشان از نور و رویهای ایشان از نور وجود و از ایشان بوی بهشت
 آید چنانکه این کس پیچود شود ایشان بیابند و در پیش وی بایستند تا این
 کس بهوش باز آید و بدین کس سلام بکنند و بپندای بند عزیز کرده خدای
 بند قوی کرده خدا آمدیم بدان که عزت داشت نام خدا و از برای عزت داشت تو

بنده کرامی مبارک باد نور بادشاهی زمین و آسمان چهارم و شادمانی باد نور
 برسلطت دنیا و بادشاهان دنیا و جمله خلائق وی بر خیزد و تواضع بسیار کند
 و گوید خدا مراد شما را از نیکی ای مهربان عالم نور کو بنده رحمت بسیار کشیدی
 تا ما را بنام خدا تعالی از عالم بالا به عالم سفلی بیاوردی مقصود عرض کن تا مراد
 پایی و گوید مقصود مراد بادشاست و مطلوبی از قدرت خداست جل جلاله
 و غرض باد که در پیش شما تا هرگاه که راجع باشد شما از و کند بان نشان شما را بخوانم و
 شما را ببینم و مراد های من حاصل شود و روح ناطقه مشرقی سارند یکی مهر پیر
 سبز و بروی خطی نور نوشته شود نام بزرگ خدا بنعم با و دهند و عهد بندند
 و بگویند این مهر پاك دار و بزرگ دار چنانکه چشم هیچکس بروی نداشت چون عهد
 و میثاق بر بندند آنکه بر خیزند و بروند و بر خیزد ایشان را تعظیم کن و دعای
 بسیار کن و هم چنان دعا میکن تا از نظر تو غایب شوند و روح ناطقه غربی سارند
 یک مهر پیر و نارند زرد و بروی خطی سرخ نوشته نام بزرگ خدای راجل جلاله و بگو
 دهند و عهد بندند و گویند که زینهار مهر پاك دار و هیچکس منای تو ایشان را
 عذر بسیار گوی دعا کن تا غایبی تا از چشم تو غایب شوند و چون از مندل پیر
 بیایان هر دو مهر را خانی بساز یعنی در انکشری بکن و چنان کنی که در اندرون
 انکشر تا پیدا باشد تا نظر کسی بروی نداشت و هیچیکه خواهی از آنجا پیر و کن و
 بخور برایش نه و غیرت را بیکار بخوان جمله حاضر شوند و آنچه تو فرمائی بکنند
 از سلطنت و بغیر و بسط ملوک و من که سکاکی ام این عمل کردم و بمقصود رسیدم
 ولیکن نکونم که چه حالهای بسیار دشوار و خوفهای بسیار دیدم و این واقعهها
 که مرا پیش آمد هزار بار از عجز سخت تر بود و تو نیز چون عمل کنی بدانی که چنانسان
 کردم تا هر که مبتدای این معنی باشد هر آنکه بمقصود رسد اما زمین مندل را
 با بد که یکجای اند و دکنند و چهار مندل بکشد از زر یا برنج و چهار خط
 مد و در اندرون آن بکشند و بر چهار رکن مندل چهار علم زرد از چوب

زرد بیاورد و بر چهار درکن چهار کارد و زند و شکل مندل این است
 و فنی که در مندل در
 میاید بغير وقت بر
 آمدن اقطاب و رفت
 و زود فلان در اید و
 ناعزیمت را نام بخواند
 بیرون نیاید تا ختم
 بخورد دارد و چون
 بخورد تمام شود و علامه

غریب تمام شود و چون شافعی بخواند و کاردها در کند و علم را بماند و بیرون
 آید و احتیاج بروزه نیست در این مدت اگر ترسند نباشد ولی در جای زود
 که اقطاب بروی افتد و آن ذکر را نیز نکند که بغایت بد باشد و اگر چیزهای منور
 بسیار ببیند بهتر بود و اگر جامهای نفیس پوشد و بنوشد باکی نیست خلافت
 قول در سطا طالبین و دیگران که سجده فرموده اند آن فلان سجد بغير از خدا بشمار
 نشاید و اقطاب مطیع است و هر که سجده کند هرگز مسخر نشود و بقولی که فرشتو
 و بقولی زندی بود و اگر اینها نبود نیز هرگز شمس مسخر نشود و اسماء الله خواص
 ندهد و شمس خشم که چون از مندل بیرون آید شقی بفرسند در و فنی که ترس
 بود بمسخر شدن و این کس را بسوزد و برادر زاده من چنین کرد و بسوخت
 و این مشهور است و بعد از سوختن او من دانستم که چنین نیاید کردن و بدین
 قول مذکور عمل کردم و نیک آمد و مسخر شد و عالمیان نیز دانستند
 که من چه کرده ام و ایشان چه کردند و الله اعلم و بخورانی که در این مدت باید
 سوختن این است کند رسفید زعفران مشک دند کل سرد هلیلجند
 کل نار عود فاری کفک دریا اشهب مصری اینها را خورد بکوب و بچین کن

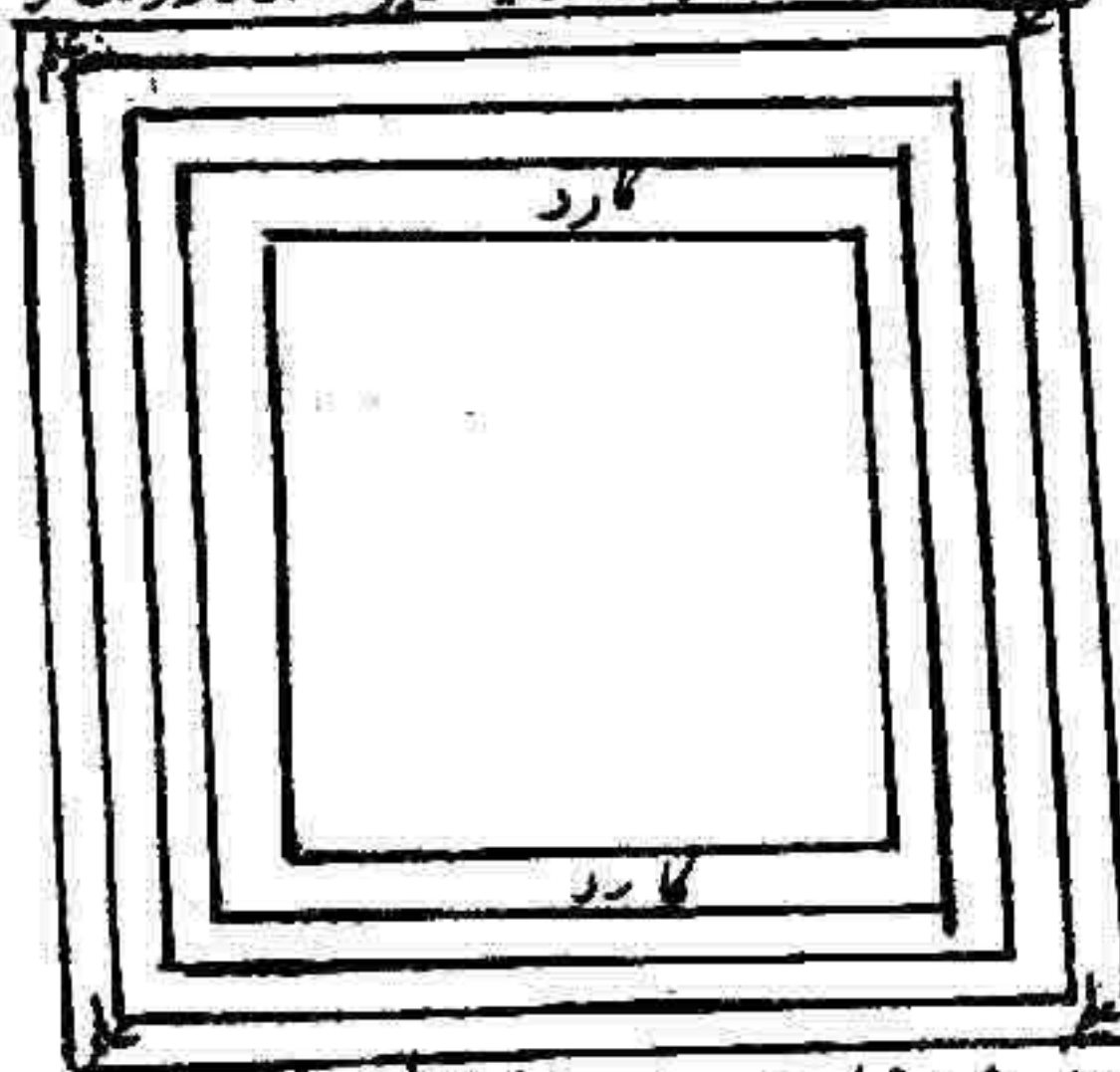
بأكبر ابوت حاجت مبسوزان حزن شافعی گفته شده بود اینست بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم انی اعوذ بنور قدسک وعظمه طهارتک وبرکة جلالک من کل اثم وعاهة
 ومن طوارق الليل والنهار والجن والانس الا طارفا بطرفی بنجس یا رحمن یا
 رحیم اللهم انت غیاثی فک اغوث وانت ملاذی اللوذات عیاضی فک اعوذ
 یا من ذلت لها الحیارة وخضعت له اعناق الفرائد اعوذ بجلال وجهک من
 خزیک ومن کشف سرتک ومن نسیان ذکرک ومن نقصر عن شکرک انا فی
 حوزک لیلی ونهاری ونومی وطراری وضعفی واسفاری ذکرک شعاری
 وثنائک دناری لا اله الا انت منزها لا سمک ونکرها السجاث وجهک ا
 اجرنی من خذیک ومن سوء عقابک وفی سبئات عذابک وادخلنی فی
 حفظک وعنايتک وعد علی بنجر منک برحمتک یا ارحم الراحمین وصلى الله
 على محمد وال واجمعین وعزمت انیست بسم الله الرحمن الرحيم عزمت علیکم
 ایها السلاطان المستعلی والسید الفاهر بحق عیظتوش وطرقتوش و
 رنجوش وکوش وکوش جهموش وکوش طالعوش وکوش اجب یا من لا تنطبع عادیوش
 بحق انعموش وکوش وکوش عیظوش اجب دعوتی انت المملک المستولی بحق
 هذه الاسماء العظيمة

اگر خواهی که مشری را شخیر کنی باید که صد و شصت شش روز روز دای
 و در مدت شصت شش روز هر روز هفتاد بار بخوانی عظمت شخیر را و هر روز
 یکبار طهارت کنی و چون مدت شصت شش روز بگذرد خانه پاک پیدا کن
 و در آن خانه مندی بکش شش خطی پنجش مربع و یکی مدور و هر روز و شب
 دو هزار دو و بیست یکبار این عزیمت شخیر را در میان مندل نشسته بخوان و چون
 عزیمت تمام کنی این چهار اسم بخوان و بخود بدم و از مندل بیرون آئی تا نور
 اسپیدی برسد و الا چهار اسم اینست یا شملو جوش یا صبلو عیظوش یا جملعوش
 و یا لمخیمو حبش و از مندل بیرون آئی و این شخیر را در مدت صد و شصت شش

روز است و در این مدت هر روز غسلی باید کرد و در وقت یکی شب و یکی روز
 و غریبت باید خواندن و در پیچ و نخوتی باید کردن هر چه دست دهد و هیچ
 جوانی از خود نباید کشتن بجز از خوبی که از برای مشتری میکند چون می روز بگذرد
 از مدت شجره دل وی طیان شود و هیبت عظیم در دل وی پیدا شود چنانکه بگوید
 که دل از نفس سینه وی بیرون میاید و جمله علما و فضا و مشایخ و اهل اعتبار
 و برائواضع کنند و جمله مطیع او شوند و هر با ملاد در شیب لبش خود از نیکبها
 که از مغرب بود بسیار بود و چون چهل روز بگذرد دخولش را عظیم مصرف
 بیند و چنان شود که هر که را خواهند ان عالمان و مشایخ و فضا و غیران
 هر چه بگوید و هر منصبی که ایشان را بخواهند بخشیدن و اثر درازی هر خود را
 بدانند و در خود و فایز بیند چنانکه هر خلق از رفتار و گفتار در عجب باشند
 و همه عالمان بوی مشغول شوند زینهار که اگر شجره شمس نگردد باشد خود را
 از حضرت مشتری نکاهدارد که پادشاهان را بروی کار دانی موجب مضرت
 بوی رسالت و بکشد چون دهه آخرین صد و شصت و شش روز متفر شدند
 باشند اندامهای وی نبات کران باشد و در پیش وی مردم بسیار آیند و مال و ثروت
 و آنچه دارند بروی عرض کنند و جمله بندگان وی شوند و جمله عالمان روزه بین از کلا
 و منطق و نجوم و علم قسبر و فقه و صنعتهای مشکل که کسی نتواند کردن بروی مکشوف
 شود و انانی که بوی را که فاعل و مشتری دارد و آنچه خند و است نیز هر چه خواهد خوانند
 کما شتن و جمله مقاصد و مطالب حاصل شود بی آنکه وی را اخباری بود تا چون
 شب صد و شصت ششم شود و لوله در زمین پیدا شود و زمزمه در آسمانها پیدا شود زینهار که
 انکس نرسد و ان بر لبوی و موجه شود چون زمانی صبر کنند ان برایشان نزدیک رسد
 و انهمان را بر صورت پیدا شود که ان خوش ممکن نباشد برسان دومرد و پیکر ایشان
 مانند دو کوه زرد بود و ریش ایشان دراز بود و در دستهای ایشان دو صحفه بود
 از نور ان ایشان نور بران بود ما مر خدای عزوجل و ایشان سوار بودند و مرکبهای ایشان را

چشمها مختلف باشد مانند زهره و پرها باشد از نور و بتدریج آن کس بیایند و یکی
 نایب از نور بیایند و یکی دواج از نور بیایند و در برابر نشینند با غر از نام و گویند
 ما با خدا بییم و نام بزرگ او بیایند ای بنده بزرگ خدای تو را مطیع شدیم اما مقصود
 بخواه این کس بر خیزد و گوید من چون عذر شما توانم ساختن ما آنچه شما در حق من از نیکی
 کردید خدا بییم با طوفان شما را مزد دها و از خبر اکنون غرض دوشی و الف است
 و در بار مبارک شماست آن مهر اعظم که بدان ملائکه را تواند دیدن و بان بر آسمان
 میتوان شدن و بدان نور میتوان شد و بدان در عالم نور طهران کردن و بدان دفع
 مرگ میتوان کردن بمن دهید نام بیایند کار نگاه دارم و هر چه بخواهم توانم کردن و شمار بدان
 بدان بی بینم و مقصودها بیایم و عالم شوم و بر جمل عالم و عالمیان هر چه خواهم توانم کرد آسمان را
 میتوانم که بدان مهرها چه نوشته است تا کسناخی نکردم که شرط ادب نباشد با وجود آنکه
 دیده ام و گرفته و جملها نیز مقررند بلکه آنچه من کرده ام و میدانم و آنها که نگرفته اند و نمیدانند
 چیزهای ناگفته را نوشته اند و مثل این اسمها را بفیاس حروف گفته اند اما ندانند
 ایشانرا دو مهر بود یکی سبز و یکی کی بود و بدان مهر و بخت نور باشد اسمای بزرگ خدا
 عز وجل و از وی بوی بهشت بد چنانکه بمشام هر که رسائی بخود شود و از مای
 در افتند و دوسر روز با بد بهوش باز آید و هر کز لذت آن زد ماغ وی بیرون نیاید
 آن مهرها را بشود دهند و باز کردند و با تو عهد بندند که بکسی منهای صلا و مسخر تو
 شوند و چشم تو چنان روشن شود که تا با آسمان ششم به یقینی هم فرشتگان را بفدرت
 خدای عز وجل و این از اسرار خداست و از مراتب نشان نیست بیرون است و کس تا این را نمیداند
 فهم نتواند کردن و بسوی کراه شوند و در عجب با متد از بزرگی خود و از کثرتی عمر
 و معلوم است جمل اهل دانش را که چنین اسرار خدای را عز وجل بر بروج و بر ستار
 رکان بنشینند است بلکه اینها را بر اینها بسته است و غریب و بخور وی
 در مشغال با بد سوخت هر روز هر بار پنج مشغال و دایم در خواندن اسماء را الله
 و قرآن تا بد بود و از خواها خیر از با بد کردن البته و چهار ربع مندل با بد بود

بردن و در خانه نشستن و در دهه آخر اگر غذا کم بخورد بهتر باشد و سخن نیز باید
که کمتر گوید و چون بخواند عزیمت فارغ شود اکثر اوقات بخواندن و یاد کردن
خدا تعالی مشغول باشد و بخورد صافی دارد و جامهای پاک پوشد تا در دلش

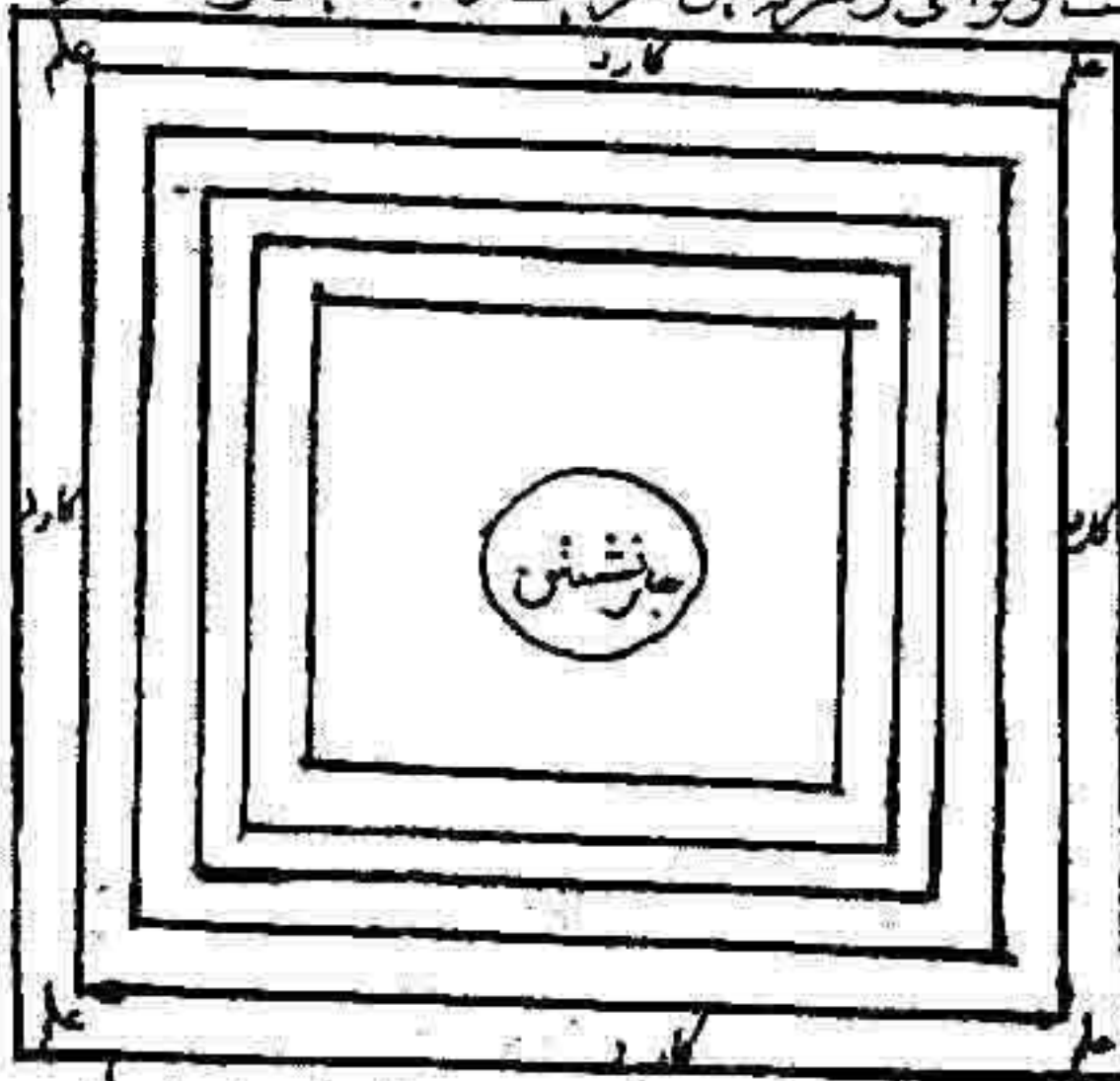
دوست شود و صورتش مندل آید
و میباید که مندل را بشوید
میل پولاد بکشی و اگر بد و کار
بکشد هم شاید و بی کار در
درآمدت شب و روز بیرون
نباید آوردن که از هیچ خوف
باشد و وقتی که از مندل بیرون
میاید این چهار اسم که گفتیم

بخواند و بر خود مدد و بخواند تا بکشد مستدر و سبب خستش ناخن به پوست
عبر زعفران و نان برابر باید که هر را بگوید و با هم عین کند و هر روز هر شب
ده مثقال نان بسوزاند و این عزیمت را بخواند تا نیک مراد حاصل شود و عزیمت
این است بسم الله الرحمن الرحيم عزیمت علیکم ایها الشهداء الطاهر التقی یحیی عظموش
و جاعل عظموش و هفوش عظموش یا علی عظموش یا علی عظموش یا علی عظموش یا علی عظموش
اجب عونی الملك لا وحده القدر و یحیی الا نیک البهجة یا ذها توش هب عظموش
و یحیی حفتک و یحیی من ربک العظیم برحمتک یا ارحم الراحمین شجره خلد از قول محمد
ابن سراج الدین سکاکی هفتاد و هفت روز دوزه دارد و جامهای پاک پوش
و نیک جوان بکن و خانه پیدا کن که نزدیک آب بود تا پیوست زحل بنورسد و مقد
شجره وی صد و هفتاد روز است و آن خانه را پاک ساز و پاک جامه صوف سیاه
پیدا کن و در پوش و کوندر را رنگین کن و با مردم سخن کم گوی و در جاهای خوش
میکرد و وقتی که از مندل بیرون ای دهانهای قدیم و کورستانها و پانیها میرود ایم

این چهار اسم را بخوان و بگوید کن و برگردن خود بر بند تا هیچ وقت بر تو مضرت نتواند
 رسانیدن و تا اقامت بر استخاره کنی زنبهار کرد شیخ زحل نگریدی که بهیم هلاک
 بود و این چهار اسم این است یا غبدلوش فر هو عجبهاش سر عوفوش و هر روز
 دوبار و هر شب دوبار یکی اول روز یکی آخر یکی اول شب یکی آخر شب در مندا که
 و هر بار هزار سیصد و شصت شش بار بخوان این عزیمت را و مندا که
 بهفت میل بکش و میلها را در خطها فروبری چنانکه نباری و چهار عالم در چهار
 ربع مندا برای کنی و هر بر سفید و دو سیاه از صوف و در شبانه روزی دوازده
 مثقال بخور کنی و چون خوانده را تمام کنی این چهار اسم را بخوان و بخورد و بیرون
 آیی و اکثر اوقات با طهارت باید بودن تا مدت چهل روز بگذرد و استخوانهای او
 قوی و کلان گردد و فوت عظیم در وجود وی پیدا شود و همه عالم در چشم وی جبر
 شود و جمله کنوز و دفا بن روی مکشوف شود و دل وی زبان شود و نظر
 مردم عزیز بهیبت نماید و خلق از وی بترسند و علمهای دنیوی که تعلق به بناها
 و کتبها دارد بروی سان شود و بر خود بیند که اگر دست با پای بر سنگ زند نیم
 آب پیدا شود و اگر درختی بنشیند در یک سال مقدار بر باله که بصد سال درجا
 دیگر بنالند و اگر خواهد که ما و سرها را دفع کند و اگر خواهد که ما و سر ما را قلبی
 کما شمن چنانکه میرند و چون مدت صد و شصت روز بگذرد و ده بار بخور شود و خوا
 ازا و برود و دل وی عظیم لزان شود و هر که را نظر کند اگر بفهمد نظر کند میرد و اگر نتواند
 نظر کند کمال باید در هر چه وی خواهد و دست بر هر چه نهد و خواهد که چیزی دیگر نتواند
 ان شود که وی خواهد و اگر هر چه خواهد بنشیند چون شب صد و هفتاد یکم
 شود و ازهای مهمب شنودن کرد و در زمین لرزه افتد و دلش اهنک دها
 کند و اندامهای او جستن کرد معلوم شود که همین دم مسخر خواهد شدن که تا
 هفت هفت تا نمان پیدا شود بر مثال هفت ازدهای سیاه و چهار از طلعت
 چشم او در چشم وی عظیم تار یک شود باید که نرسد که هماندم انها از نظر وی غایب شوند

و بعد از آن کس پیدا شود سیاه پرده و کشیده ریش و تن وی بر مثال کنبدی
 عظیم باشد سیاه بپاید بر پشت مرکبی نشسته باشد و پراشش دست بود و پا و
 سر سر بود و دهان وی پراشش بود وی بد بو ماند و زحل بر بالا نشسته باشد
 و قطعاً بنو النفات نکند در یک ساعت و خبره خبره در نو نکرد و بعد از آن لطف کند و
 گوید بند خبره می نرسد بهم نداری و بغایت خبره و جیتی و از من نمایی کوی که با من
 چه میدادی از زمان در جهان عظیم او ازهای مهیب بداید و دل این کس از جای
 بشود ساعتی باید تا بخوابد این باب بگوید ای بزرگ خدای تم امد بد و رنجده شد بد من
 محتاج بودم بلفای شما و مقصودها دارم از شما و غرض دانستن بزرگی نام خدا و عظمت
 شما بود تا بیدم شما را و گوید ترا چه میباید گوید خانم شما گوید بدم و خانم را بپروند
 که از بوی وی همه عالم معطر شود و از خوشی آن بواگر این کس پیر بود و ریش سفید
 شد باشد سیاه گردد و اگر خواهد که امر بد بشود و نیر بشود و البته جوان شود و جمله عالم
 از حسن او سرگردان شوند و چون خانم بر سر ببالد عرش چهار بار بار بار بر او
 عمر پیشین شود و اگر کور بود بینا گردد و اگر مثل بود کبر شود و اگر پیر بود بکر
 شود و جمله زبانها بدانند هماندم بقدرت خدا و آن خانم وی از مایه روشن تر بود و
 و از نقره سفید تر بود و بر آن خانم خطی باشد از نور سبز که اگر این کس آن خانم را
 بر چشم کور مالد روشن شود زحل بر وی خشم کرد و جنت کرد و سخت گوید
 که زنهار بر چشم کافر و جهود و ترسا و مشرک نالی تا در عذاب نهفتی اکنون
 من با مر خدا بتم مطیع نوشدم و هرگاه که مرا این خانم بخوانی حاضر شو و در این
 ساعت بپاید و بر اعظم بسیار کنی از برای آنکه تو را در جهان هیچ ششوش در بگر
 نماند و منصرف کلی شوی و جمیع مرادها یافتی و جامع جمله مقاصد و مطالب
 عالمیان حاصل کردی بعون الله و بخوان این است پوست کندد میوه هلیله تا
 عبرت رفت پوست سر و او را این جمله را بر بگوید و با هم عجین کن و خشک نما
 و بعد از آن هر روز ده مثقال بسوزد صورت مندل این است

و این عزیز وی بنیاد بزرگت و کرامی و هر که این عزیز را بسیار خواند منصرف

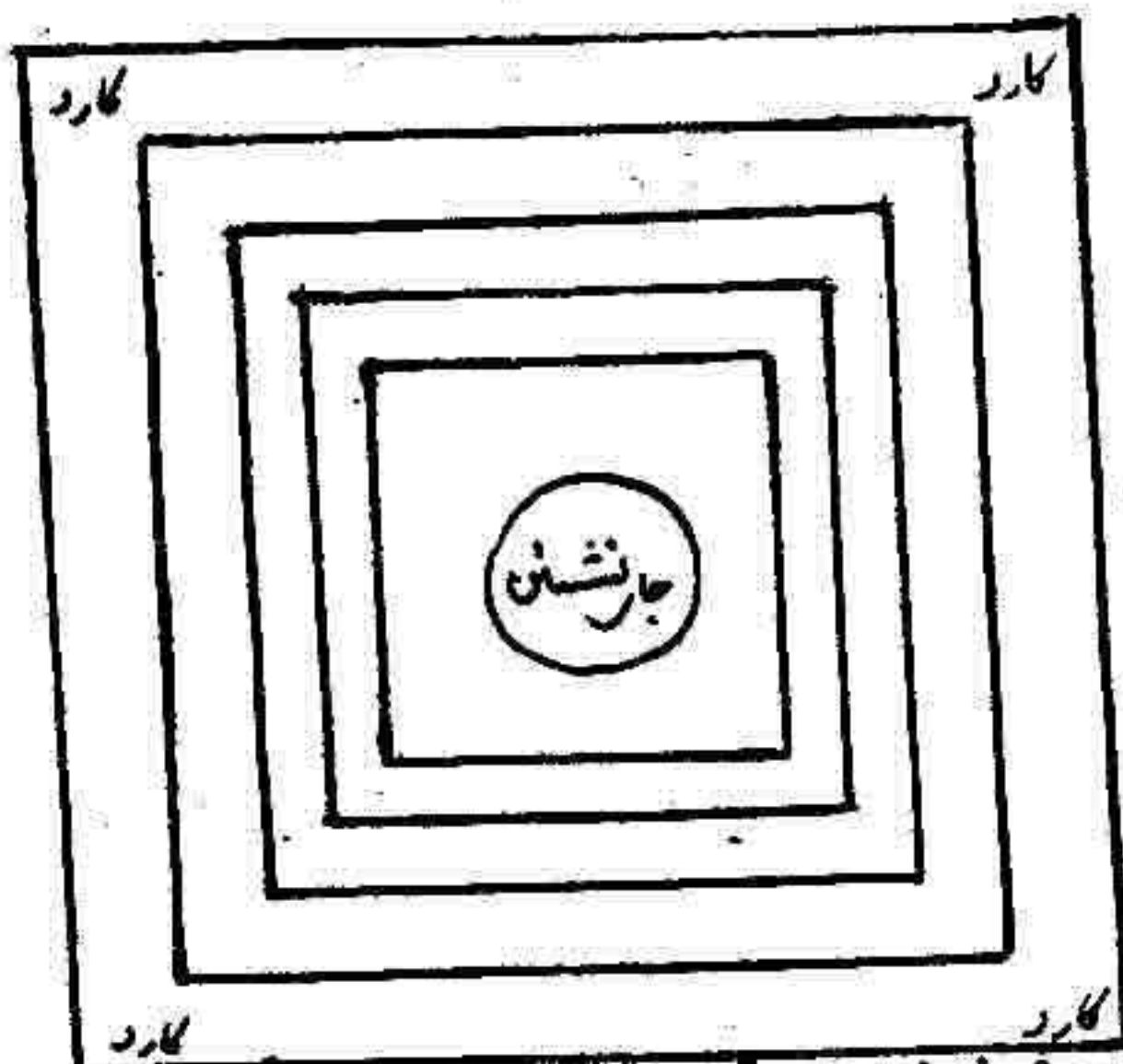

کلی شود چنانکه مرید خواهد
از حب و بغض و غیر آن
تواند کردن خواه بشنود این
شود و خواه نشود و در این
عزیزت عجایب و غرائب
بسیار است و اگر بویصف
ان مشغول شویم بطول
انجامد زینهار در خواندن علم

وقت حاضر باید بودن و این شجر مشکل ترین شجرهاست و در این شجر خوفهای
عظیم است و من این را با سان کرده ام تا بیهوش و اهل علم بدانند که چگونه بضررها کرده ام
و اثبات کرده ام در طالبان این و عزیزت این است عزیمت علیکم ایها الملک العظیم
الفاهر الجبار القادر الوافی الشاخی النظر کثیر الخطر عظیم الغضب ذو الفضل الکامل
بحق طر منفاش جهنموش عرطو باش سند و هاش طر فوطش جملو عینت عین
با ططشوش شلعموش طوکو دتوئ حلموششراج دعوتی بدینهاش طوش
دروش کصطش همتطش اسنلک بها الشیخ القدیر الساکن المشرق بحق با ملک
لعظام و بحق خالفک العظیم شجر مریخ از قول حمدا بن سراج الدین
سکاکي رحمه الله چون خواهی که مریخ را بشنوی هفتاد و پنج روز روزه باید داشت
و جامه سرخ در پوشیدن و کوزه زرد و جامه زرد و بان سرخ باید در پوشیدن و زرد
زرد بر سر باید بستن و خانه پاکیزه باید پیدا کردن در آن خانه خانه مریخ مهلا از کلا
مندلی بکشد مربع با مصفف بغی مربع طولانی هر دور و است و زینهار کدنا
اقاب را بشنوی مریخ مشغول نشوی تا هلاک نکردی و مندل بجای سرخ
و یکم بیندازی و بعد از آن مندل بکش و چهار طرف فرو برد و در چهار طرف خانه بگذارد

بکاسم نقش کن نامضرب زساند وان چهار اسم این است با هتکلهش با طلعش
 با طر فوفزش با شنبوی طیش هر شب یکبار در مندل نشیند و چهار
 صد و چهل یکبار عزیمت بخواند و بخورد ميسوزد هر شب پنج مثقال
 و اگر طلوع و پراواند با فتن بخورد در مقابل وی سوزاند و اگر نماید باکی نداد
 و در میان مندل بسوزد هر روزی هم پنج مثقال بسوزد و عزیمت بخواند و
 زینهار در وقت بیرون آمدن کاردها را دور نکند و مهلهارا نهد و در نکند
 و پای راست ز مندل بیرون نهد و این پنج اسم را بخواند و بر خود مد و نعوذ
 کرده باشد و در گردن بسته باشد هر بار وقت بیرون آمدن از مندل چهل
 یکبار بخواند و بخورد مد و بعد از آن بیرون آید تا بسلامت بماند و مدت
 لشخروی صد و چهل یکروز است و این پنج اسم اینست با فوفش و شون با طلعش
 با ذر و شروش با طلعش و شون با جلد و شون در روز بیست و نیم حرارت
 و طیش در دل وی افتد و هر دو نباحیم وی سرخ نمودن کرد و بغایت نرسان
 و خواب ز چشم خود برود و هر شب بصورت های عظیم بهیبت خود را نمودن
 کرد و بغایت نرسان و خواب ز چشم او برود هر شب بصورت های عظیم
 بهیبت خود را نمودن کرد و اگر خواب رود در ماه های خون بیند و در پانجا
 اش بیند و بر مثال کوبهای خون بیند چون چنین شود آهن در دست
 او نرم گردد که هر چه خواهد تواند کرد و دوی و اندام وی بر مثال لعل
 شود و او در میان زوی بغایت نرسان شوند و خود را در پیش و بیست
 و حفر بیند و دانند که بوی نشاید مشغول شدن و جمله امرا و پادشاهان
 از دل و جان مطیع شوند و دوست داری وی کنند و چون شب
 چهل یکم شود مرغ بصورت خوقناک بیاید و با وی بری سرخ بیاید
 چنانکه میان گرفته بود و در میان آن بر سرخ کوبهای نشین بیند و
 مرغ را بر بیند بر حیوان بر مثال کوسفتدی سوار اما عظیم بزرگ باشد

چنانکه از کوه عظیم بزرگتر بود و بر مثال کندی سرخ مریخ نشسته باشد چنانکه
 و مریخ بر دست گرفته و آن مریخ برهنه باشد و بهر دو دست گرفته باشد و تاج
 سرخ بر سر نهاده و جهان آن در لرزش باشد و بر اندام وی نیز لرزش باشد
 زینهار نگرید و نرسد که بد بود و بعد از ساعتی ده طبع بر سرده کس سرخ
 روی پیدا شود و بر هر طبعی هفتاد هزار با فوٹ سرخ بود و هفتاد هزار
 لعل ز مای و هفتاد هزار شکله سرخ هندوستانی بود و بر هر طبعی
 یک تاج از لعل بود و یک دوایج از با فوٹ و یک خانم در دست یک دانه
 با فوٹ بود و نام اینکس بدان انگشتی نوشته بود بدست خود نشان
 کند مریخ بر سر اینکس و این کس را در کنار گیرد و بفشارد خدا بنعم بهر کس
 کنار گرفتن مریخ انگس را زور هفت شهر بدهد و غضب هفت بلک
 بدهد و فوٹ و کرانی هفت سیل بدهد و بعد از آن مریخ کو بدای دوش
 من هر جهان از من میترسند و دشمن میدارند خدا بنعم ثواب و لعل عظیم
 نام را دوست گرفتن و مرا شنای خواستی اکنون من ثواب در هر چه از دنیا
 دوست تو گرفتم و بر خود گرفتم که هر چه تو خواهی آن کم بعظمت و بزرگی خدا
 و خانم خود را بنود هم اکنون بکبر این خانم را اگر خواهی که هر دشمنان از مشرق
 تا مغرب باشند جمله را معدوم کنی توانی و اگر سنگها در دست کمری و خوا
 که هر لعل و با فوٹ شود توانی و اگر خواهی هر یکها و برکهای درختان را
 با فوٹ و لعل سازی توانی بکبر این خانم را و زینها را ز حایض و جنب
 نکا هدار و چشم کس با بد بد و نهفتند تا در رحمت نمانی چون این سخنان را
 بگوید و بر خیزد و رود و بخورات وی اینست صبر فلفل سپاه افون
 دار فلفل پوست نان غبر انبوس جمله را عجب کند و هر روز
 و هر شب بسوزاند و باید که اول شب بگوید و با هم بیا میزد بفتد و
 حاجت بکاربرد و الله اعلم بالصواب صور مندل این است

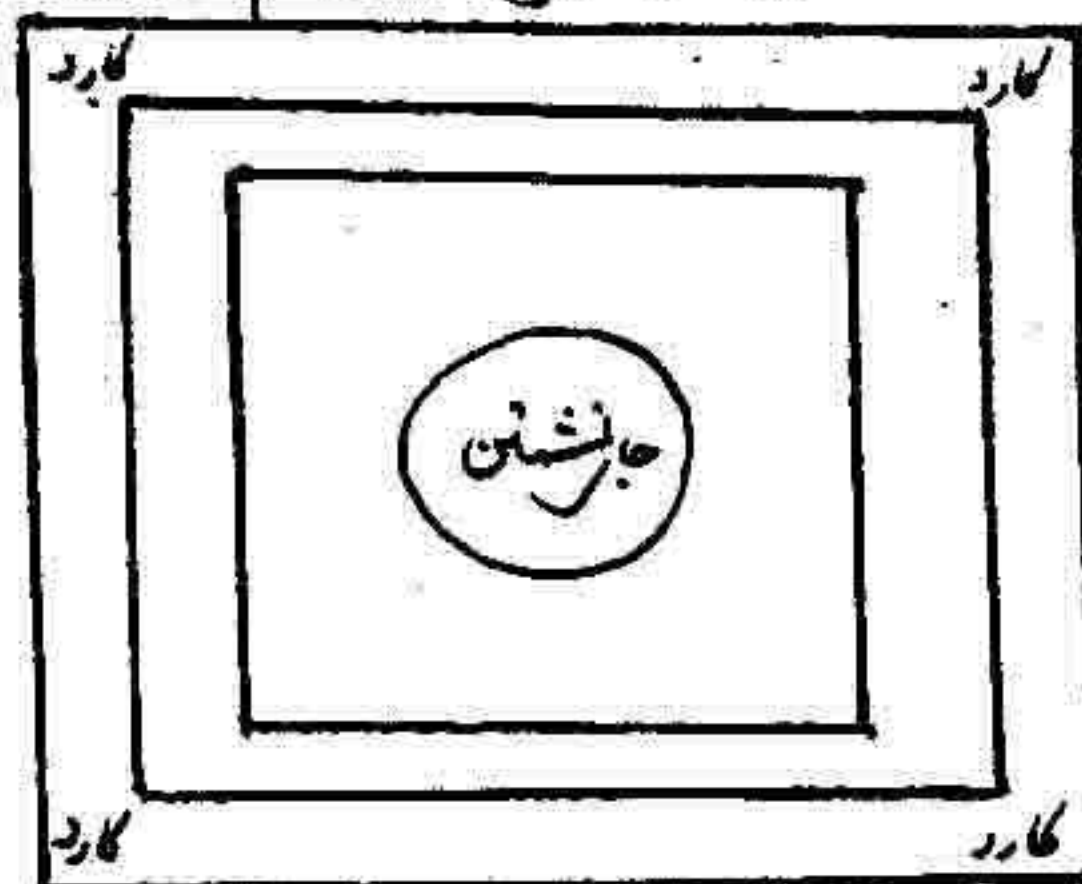

اگرخواهی که ذره را
ششتر کنی چهل و سه روز
روزه دار و بعد از آن
خانه را بکلی بسدای و در
اتخانه را خالک مرغ و کج حکم
کن و مندل بکش بسه میل
سه خط مربع طولانی غازی
از روزی کن که نزد یک

بود اقباب نجانه خود با نجانه شرف خود و مدت ششتر وی صد و سی و یک روز است
هر روز دو بار و هر شب وقت صبح یکبار باید که در مندل درائی و بخورانی
بوزانی در روز هشت مثقال و در وقت جمع سه مثقال و در مندل بیست و نه
و این عزیمت را هفتصد یکبار بخوانی و چون از مندل بیرون آئی این سلام را
بخوان بخود بدم و از مندل بیرون آئی ولی جامهای سفید پوشی و با هم
خود را پاک داری و اگر اوقات بخواندن قرآن و اشعار بزرگان مشغول باشی
و چون دلت بگردد در بوستان روی و در صورتیهای خوب نگری و آن سه
اسم که گفتیم اینست باطله طاش و باطله طاش و باطله طاش و چون از مندل
بیرون آئی نرسی که در روی خون نیست چون نیست و بگردد بگذرد در چشم
مردم خوب نمائی و دلت صاف شود و ازت بغایت خوب شود و اگر میرایی
جوان شوی و جمله علمهای موسیقی و شعر گفتن و دانشن علم ادوار و ساختن
نصیفهای مشکل بر نور و اشود و غم در دلت نماند و جمله زنان عالم از
خوب صورت و دشت روی و پادشاه و امیر و مطرب و دختران و پسران
و جمله سازهاروی زمین چون چک و عود و بریل و موسیقیارونی و زبانه

و غنچه و دف دندان و پای گرفتن و دل بردن بر نور روشن شود و هر راه
 بدانی که به از آن ممکن نباشد در هیچکس و نداند و از آن بفا بقی
 خوش شود که اگر زن کران بار بشنود حمل برده مین نهد و از عايت
 خوشی و از ش هر که بشنود دیوانه شود و بی نوشت کبید و عاشق نو
 کرد و البته و غیر از نوخواهد که کسی را به بیند و خوب روی و خوب چشم
 کردی چنانکه زبان حیران کردند و از ده حسن وی از مشرق تا مغرب رود
 اگر خواهی و اگر نتوانی و چون شب سی و یکم شود در وقت صبح از آسمان سیم پنبه
 که دوشنای پیدا شود و در میان آن دوشنای زهر روان شود که هر چه مان از برف
 روی و حیران باند و دوشنای وی سفید بود و بر مرکب بنشیند باشد سفید و از یک تا
 مراد بد بود و بر آن مرکب و آن بر مثال نقره خام سفید بود و چشمهای کور بود و گوشها
 از مراد بد بود و باز زهر هفتاد صورت بود که خوبی را وصف نتوان کرد و بر سر
 هر صورتی طبعی از نقره بود و باز مراد بد که یکی از آن خراج هفتاد فلیم بود و بر مرکب
 تار کنند و هر خدمت کنند و این زهر سخن گوید و با این کس لطف بسیار کند
 و از زنجیرها و مشغلهها نترسد و فرود آید و با این کس بنشیند و در خانه و در باغی
 در آید و با این کس از عايت حیرت پیچود شود و غش کند زهر بدست سرگردارد
 بر زانوی خود گذارد و نا این کس از بوی کوی بهوش باز آید از بوی و سی سال در این
 کس بپذیرد و چنان خوشبوی شود که هرگاه از راهی گذرد تا یکماه بوی در آن راه بماند
 که مردم پیچود شوند و بعد از این تواند گفت که دیگر چه شود و هیچکس را فکر و غفل
 بد بچنان سدا نکند خام خود بیرون کند و بگوید که بکرا این خام را تا در جهان نورا هیچ
 چیز اجتناب نماند و از غمها بیغم کردی و جمله نیکوهای عالم را که بوارند و جمله خوبان عالم
 و جمله عارفان عالم و نقره های عالم از آن نوشتن تا چندین علوم دیگر که کتب و نورا
 بد و دهر که خواهی باید بان خام سفید که از ماه شب چهارده روشن نباشد و خط سبز
 بوی خوش بود و آن اسماء بزرگ خدای جل جلاله بود و بخواند وی این است ر مبعه ایسه

کافور لادن پنج سوس مشک بخور را باید که نیک بگوید و انکاء عجیب کند و زان
بداند و هر دو بار بسوزد و هشت مثقال دیگر شب بسوزد و الله اعلم من ذلك

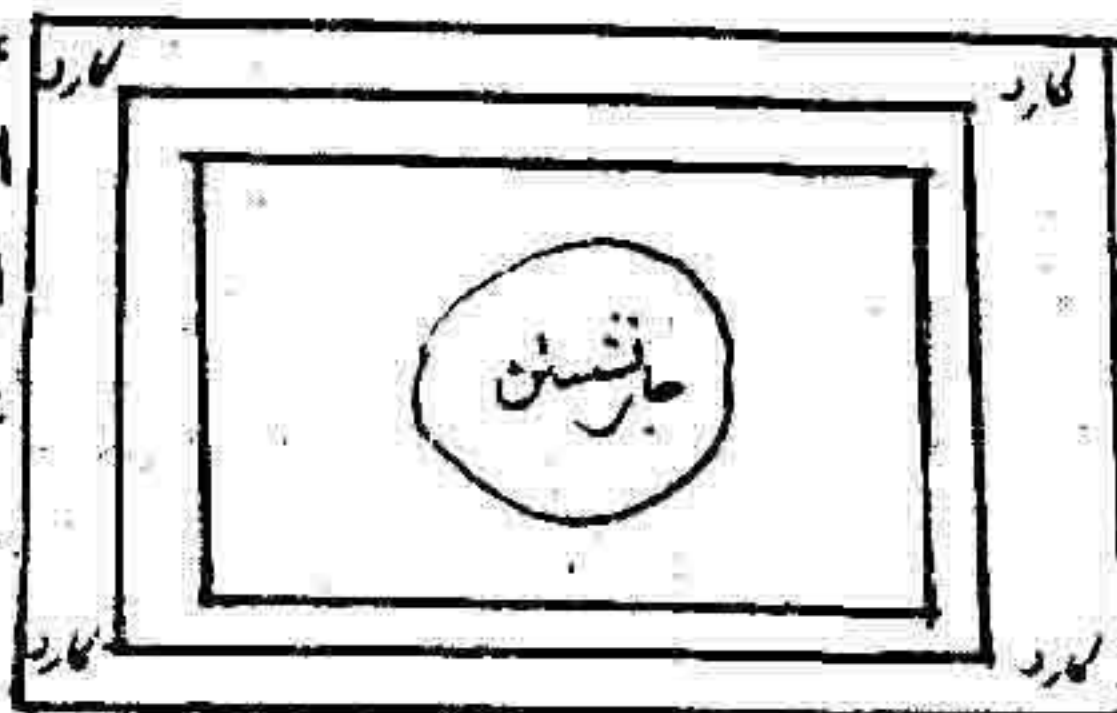
و غریب وی بغایت بزرگست
و اسم اعظم حضرت عیسیٰ و علی
در این غریب است و زینها
که مشک نیادری کرده و بدیدم
و دانستم و غریب این است
بسم الله الرحمن الرحیم غریب علیکم ایاها
الشهید الشهداء المنتمیه بحق

عبداللہ و جلالہ و شرف و هو طاش و کلمه طشیب و کلمه طشیب و کلمه طشیب
و سرعوتنداش و عیو طشاش و کلمه طشاش و کلمه طشاش و کلمه طشاش
بارنداش علیوناش دہ طاریش بصری القیوم الدائم العظیم

چون خواهی که نهم عطارد کنی شش روز و زده دارد
از آن جامه بپوش و کوزه بپوش و هشتاد روز و سیصد و بیست
بک روز است چون هشتاد روز بگذرد علامت آن ظاهر شود چون جامه بپوشد
باید که خانه پیداکنی پاکیزه و در کوزه مندی بکش بسبیل بولاد و چهار کاره فولاد در پرتها
کوشه مندل فرو بر و هر روز دو بار بخور بسوزان و در مندل بنشین و غریب این شجر را
صد و یکبار بخوان و این سده اسم را در وقت بیرون آمدن از مندل بخوان و بر خود بدم و بنویس
ای در هر بار چهار مثقال بخور بسوزان و سیصد و بیست بار با طهارت باش و هر روز یکبار
غسل بیایی و جامه ها را پاک داری و در وقت خواندن در تکفیر باشی در چگونگی و
چون مدت هشتاد روز بگذرد جهان در چشم تو سبز نماید و خرم شوی و صفت کردی
و صورتهای خوب در چشم تو نمودن کرد و هر علوم نجوم و محاسبه و هبات را بیاموزد و بیرون
بی سناد بر روی کشف شود و ضمیر جلیه خلایق و جلیه علوی که غلق بنشیند و ناز نجات دارد و علم

هند سه و نیش بندی و نقاشی و علم اکثر و ناربخت و این را سر اول الله است
 و فون برکامات و علم تصوف چنانکه همگی درجهان این علوم را نتواند دانستن
 و از جمله این فون و این علوم غالب ماست چنانکه اصول و مروج را بدانی و از ملک خدا
 جل جلاله و چون شب بیست و یکم شود شخصی انسان فرود آید بخنجر بران و مرده و پادشاه
 آن تخت از باقون و بدان تخت مرده می پیوندد هرگز بدان خوبی صورت نباشد و جامه
 سبز پوشیده باشد و عامه سبز بر سر نهاده بود و نور از جبین و بران بود و خوش خلق
 و خوش محاوره و خوش خوی بود و کتابی در دست وی باشد که نور از وی در بر آید
 و آن کتاب را بکشاید و چون چشم تو بدان کتاب خدای عز و جل می افتد و در نورانی شود
 جمله علوم عشق و وحدت آنها که کفیم نیز بر تو کشف شود انگاه وی بگوید ای بنده
 عزیز خدای جل جلاله چه میخواهی از من بخوانم و بگوید مفسود من جلال تو
 و آن خانی که بان بهر رنگ و بهر صورت که خواهد توان مبدل شدن و بهایم علوم
 توان رفتن و هر چه خواهم توانم کردن گوید که بگو و خام خود بنود بدان خام کی بود
 و بوی بخت و فوری ز داسم بزرگ خدا انهم نوشته و گوید که زینهار یکسای و برود
 و آن سلسله این است با عبد ثورش فریبوت شهابیست چون خام را یکی و عیبر
 و یکی و در کار مندل بیایی که سه صد نوع شجر بود و پری و اهل خفا و غیران در
 مابعد و چندین غراب و عجایب بگفتن راست نباید برین بر تو معلوم شود و صلا
 کشف و اصرار شوی و صورت مندل و عزیمت شجر اینست بسم الله الرحمن الرحیم

عنون علیکم ایها الملك الفاضل
 الناطق المطلع علی سوا بر
 الحکیم الغامض بحول
 بحق من هو ناسی هبط بشی
 بحق عز و عبوس و هبط عبوس
 و فو طوبی و فو طوبی عرش

جمله مذکور

جَلَمَدَمَتِ تَهَوُوتِ هَشَلَمَمُوتِ طَرِشَاشِ مَهْطُولَاشِ خَمْدُفُوشِ خَلْدُوشِ
 نَیْشِ عَلَمِطَاشِ اَجَبِ عَوُتِ جَوَاهِرِ اَلا سَآءُ یَا ذَا نَیْشِ مِلْثِشِ لَعْنَةُ اللّهِ وَنَعْمَةُ
 هَذِهِ الْعَظَمَةِ
 اگر خواهی

که لشکر مریخی روز دوازده دارد و بعد از آن خانه را یک پندای و در کج مندل بکش
 و زمین خانه نیکو اند و دکن و پنج خط بکش و یکی چوبه ناریا و دیگری این خانه را
 با برشیم سبز یا ویز و مندل را چهار راسل نفره بکش و یک کار د فولاد در سرهای
 فرو بر بند و بر چهار طرف نهر چهار کار د فولاد فرو بر و هر روزه دو بار و هر شب
 ناز و بخور میسوز و عزیمت بخوان چون قد یک صبح شود بیرون ای از مندل و
 در وقت بیرون آمدن این پنج اسم را بخوان و بر خود بدم و در روز و در آن در وقت
 هر بار صد و شصت یکبار بخوان و از بخور هر بار پنج مثقال میسوز و در شب خواندن
 حاجت بعد از نیت و بخور را متصل باید سوختن تا صبح و اگر شب در برابر ماه خوانی
 باید ریخته که روشنی در کوچه اندازد و بهتر بود و قمر را به پنی هم نیک باید و اگر قمر را به پنی
 بخیزد و ایستاده بخوانی و چون بغروب شود بنشین و مدتی بخوری صد و چهل روز
 چون صد و سی روز بگذرد چهار تا ایستاد نویانی پنی و هر بار که طهارت کنی ای
 طهارت نوافند نفره شود و مر و ارید کرد بعد از آن خدا بتم و جمله خلافتی قرار و دست
 گیرند و جان و مال از تو دریغ ندارند و هر چه بخواج شوند و پیش تو آیند و تو جمله ضایر
 ایشان را بدانی و هر مقرر کردند و چون در خواب شوی در زیر پندهای خود و در پند
 ها مخور و هر مر و ارید بیاید چون بیدار گردی از نوبت باشد بهتر که خواهی بدی و
 خوابهای عظیم با همت پنی و دل تو بگفتن نرسان شود و چون بکرمان پنی کرمان
 شوی و چون این حال شود قمر این را بداند و حجاب زمین از پیش چشم تو برداشته شود
 و هر زمان خدا بتم و شب روز قمر را به پنی و قمر تو را بیند چون عاشق و معشوق گردید و
 هر چه اگر بگذرد و بر خیزد اگر هر گاه هر چه از خواب کند یک دم و عطل را معلوم است
 که در خواب وی چه باشد چون حجاب روزه زمین مرفع شود بعد از آن باید بر نخیزد و بنشیند

شک نباید که از اسرار بزرگی خداست جل جلاله و این بگفتن که چگونه است
راست نماید اگر فوایدی که در این اسرار و در دل شک میار و بکن تا فرشتگان و نام
و بزرگی خدا بشم میبینی ببیند کان خود و نیز بدانی که من که سراج الدین سکاکی ام چه شای
داشتم و چون سنا از وی بسیار به عناصر رعبه و از آنجا در گذشتم و کوی پیا نژاد بدم و با ایشان
نشستم و از ایشان طریقه خواندن اسماء را موختم و علوم اول و اخوان فن را از ایشان آموختم

www.inapply.com

www.paydownload.ir

www.paydow